Proletari din toate ţările, uniţi-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 730
Marţi 25 aprilie 1961

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

Delegaţia de partid şi guvernamentală a Republicii Populare Romîne în vizită de prietenie în Republica Populară Polonă

Simbătă după-amiază a părăsit Capitala, indreptindu-se spre Varşovia, delegaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romin şi a guvernului R. P. Romine care, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi a guvernului Republicii Populare Polone, face o vizită de prietenie in Polonia.

Delegaţia este alcătuită din tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Romine, conducătorul delegaţiei, Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri, Alexandru Birlădeanu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Gh. Gaston Marin, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, Aurel Mălnăşan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe. Din delegaţie face parte, de asemenea, tov. Dumitru Praporgescu, ambasadorul R. P. Romine la Varşovia.

Împreună cu delegaţia a plecat la Varşovia ambasadorul R. P. Polone la Bucureşti, Janusz Zambrowicz.

În drum spre Varşovia, delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romine a trecut prin R. P. Ungară fiind intimpinată de conducători ai P.M.S.U. şi ai Guvernului Revoluţionar Muncitoresc Ţărănesc Ungar.

In cinstea aniversării a 40 de ani de la înfiinţarea partidului

Muncă spornică pe ogoarele patriei

Calitatea — obiectivul nr. 1 al întrecerii

In seara aceea tractoriştii din brigada a VI-a de la S.M.T. Inoteşti nu prea au adormit curind. Dinu Gr. Ion, şeful brigăzii, le spusese că au fost intrecuţi de cei de la brigada I. În vreme ce brigada I a lui Ioniţă Z. Dumitru işi depăşise planul pe campanie cu 15 procente, ei mai aveau de executat aproape 100 de hantri pină să-l realizeze. Într-un tîrziu, tot Dinu Gr. Ion i-a liniştit. „Lăsaţi măi băieţi, ii ajungem noi". În seara aceea au hotărit cu toţii ca printr-o mai bună organizare a muncii, printr-o mai chibzuită folosire a utilajului din dotare să-i prindă din urmă pe cei din a I-a.

★

Brigada a VI-a işi desfăşoară activitatea de mai mulţi ani in gospodăria colectivă din Mizil, unde am găsit-o la lucru. Cu noile maşini de semănat 2—SPC—2, tractoriştii executau o lucrare de bună calitate, ingropind sămința la adincimea uniformă, fie in cuiburi, fie in rind continuu, aşa după cum stabilise conducerea gospodăriei. Terenul fiind jalonat dinainte, semănatul se făcea „ca pe sfoară".

— Sintem mulţumiţi de calitatea lucrărilor, spuse tov. Nicolae Fintescu, preşedintele gospodăriei colective. Azi terminăm cu porumbul pentru boabe, iar peste 2—3 zile sfirşim şi semănatul porumbului pentru siloz. Fiţi atenţi băieţi, aceleaşi lucrări de calitate ca şi la cel pentru boabe.

— Nici-o grijă, tov. preşedinte. E şi in interesul nostru să executăm insămințatul in cele mai bune condiţii agrotehnice. Doar tot noi o să-l şi prăşim, răspunse şeful brigăzii de tractoare, luind-o pe brazdă in urma tractorului condus de Costică Tudoroiu.

— În actuala campanie, mai mult ca oricind, imi spuse directorul staţiunii, tov. Ripa Constantin, mecanizatorii noştri au acordat o atenţie deosebită calităţii lucrărilor efectuate. Întrecerea in care sintem antrenaţi alături de S.M.T.-urile vecine in cinstea celei de a 40-a aniversări a infiinţării partidului ne dă imbold in muncă. Vrem ca in acest an să depăşim producţia medie planificată pe întreaga rază de activitate cu cel puţin 300 de kg. la grîu şi 400 de kg. la porumb boabe. In acest scop au fost executate in actuala campanie de primăvară lucrări de intreţinere a semănăturilor şi a arăturilor adinci de toamnă pe toate suprafeţele, porumbul l-am semănat in terenuri grăpate şi discuite ori cultivate. Numai brigada de aici de la Mizil, a grăpat peste 430 ha., a discuit 210 ha., iar acum după cum vedeţi termină de insămințat porumbul-boabe pe 160 ha. planificate. Toate aceste lucrări, la care se mai adaugă şi altele executate de brigadă se ridică la un volum de aproape 1.400 hantri.

...In aceeaşi zi am vizitat şi brigada I condusă de Ioniţă Z. Dumitru. Şi această brigadă era pe terminate cu semănatul porumbului la unităţile agricole cooperatiste din Fintinele şi Ceptura. Brigada realizase aproape 2.000 de hantri, faţă de planul de 1.702 hantri. Calitatea lucrărilor ? Dintre cele mai bune. Dovada ? Nici o lucrare respinsă la recepţie.

Întorşi in staţiune, tov. Victor Lungeanu, dispecerul staţiunii, ne-a informat că pe intreaga staţiune planul campaniei de primăvară fusese realizat in proporţie de peste 83 la sută, realizindu-se aproape 12.000 de hantri. In intrecerea pe brigăzi, cei din a VI-a s-au apropiat mult de brigada I-a. Cu porumb fuseseră însămînţate 4.293 ha., cu aproape 1.000 de ha. peste plan ; campania însămînţărilor e pe sfirşite. În curind se va incepe prima praşilă. La S.M.T. Inoteşti întrecerea pentru lucru mult şi de bună calitate continuă.

L. ION

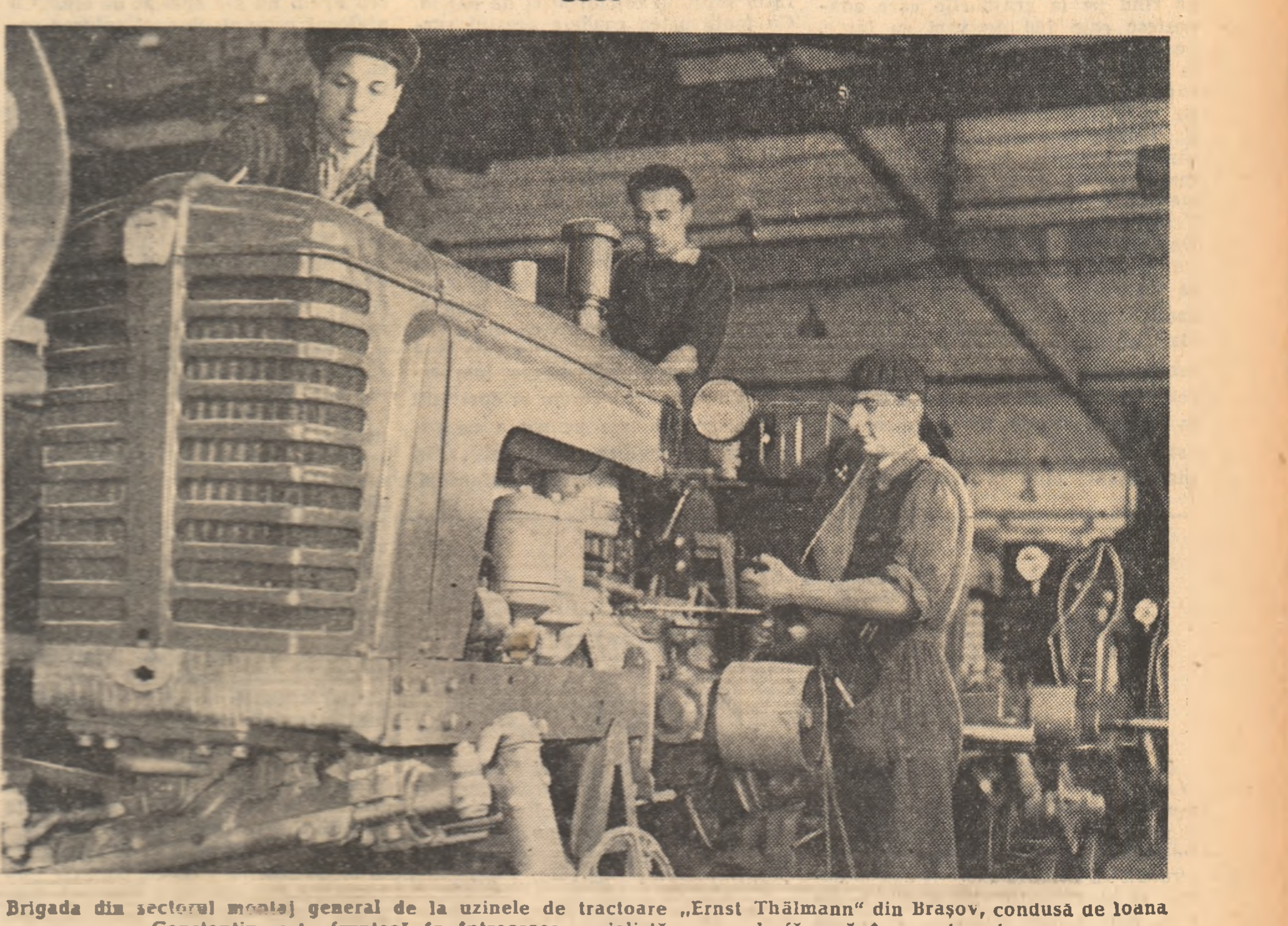
Buletinul muncilor agricole

● Pină zilele trecute, in intreaga ţară insămînţările de primăvară au fost efectuate in procent de 70 la sută. Printre alte culturi, au fost semănate 2.216.208 ha cu porumb boabe (63 la sută), 167.040 ha cu sfeclă de zahăr, 433.279 ha cu floarea-soarelui, 227.568 ha cu cartofi, 496.669 ha cu plante furajere.

Porumbul pentru boabe a fost însămînţat pe suprafeţe mai mari în regiunile Oltenia (90 la sută) Dobrogea (87 la sută), Bucureşti (83 la sută), Argeş (79 la sută). Dintre gospodăriile agricole de stat cele mai avansate cu această lucrare sint cele din regiunile Dobrogea, Argeş şi Bucureşti.

● În primăvara acestui an s-au realizat plantări noi de pomi în masiv pe 11.476 de ha, din care la gospodăriile de stat pe 851 de ha, iar plantări de vii pe suprafeţe de 4.817 ha — din care la gospodării de stat 1.018 ha.

● În toate regiunile, lucrările de intreţinere a păşunilor se desfăşoară nesatisfăcător. Pînă la această dată păşunile au fost curăţite numai în procent de 49 la sută din sarcina prevăzută. În unele regiuni cum sint Iaşi, Argeş şi Galaţi, realizările obţinute în ce priveşte întreţinerea păşunilor dovedesc că pînă în prezent nu a existat o preocupare corespunzătoare din partea organelor agricole, în vederea asigurării unei producţii bune de masă verde. Se impune ca îndeosebi gospodăriile agricole colective să fie sprijinite — ţinîndu-se seama de faptul că în aceste unităţi numărul de animale a crescut în acest timp şi va creşte şi în lunile următoare — să execute lucrările de întreţinere a păşunilor luate în folosinţă de la sfaturile populare. Totodată, este necesar să se acorde atenţia cuvenită îngrăşării păşunilor şi fineţelor naturale, mai ales în regiunile Dobrogea, Crişana, Iaşi şi Bucureşti.

Brigada din sectorul montaj general de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Braşov, condusă de Ioana Constantin, este fruntaşă în întrecerea socialistă ce se desfăşoară în acest sector.
Foto : P. COZIA

In podgoria TOHANI

Viile gospodăriei de stat Tohani, regiunea Ploieşti, se întind pe dealurile din apropierea Mizilului. O dată cu venirea primăverii aceste vii au fost împînzite de o mulţime de oameni : O mie la număr. Organizaţi pe echipe, brigăzi şi secţii şi antrenaţi în întrecere socialistă, oamenii au început lucrările intensificîndu-le pe măsura îmbunătăţirii timpului.

Cu avînt şi mai sporit oamenii au pornit la muncă, după ce au cunoscut prevederile Directivelor C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înfiinţarea Partidului Comunist din Romînia.

Dornici să întîmpine această mare sărbătoare cu realizări cît mai mari în muncă, şefii de echipă, brigadierii şi şefii de secţii şi-au luat, pe baza unei profunde analize a posibilităţilor reale de la fiecare loc de muncă, noi angajamente în întrecerea socialistă. Totalizate, angajamentele prevăd o depăşire a planului de producţie cu 8 vagoane de struguri şi reducerea baremului de cheltuieli al lucrărilor cu 280.000 lei.

Pentru traducerea în viaţă a acestui frumos angajament, viticultorii de aici urmăresc nu numai executarea la timp a lucrărilor de primăvară în vii, ci şi calitatea acestora. La tăieri, de pildă, s-a ţinut seama de vigurozitatea butucului şi de soi. În funcţie de acestea s-au lăsat un număr mai mare sau mai mic de ochi. De asemenea, s-a avut în grijă să se asigure coarde de rod pentru recolta anilor viitori. Cu mare atenţie s-a făcut în această primăvară şi cercuitul. Coardele au fost conduse înclinat de jos în sus, apoi în semicerc, aceasta pentru a se asigura o bună circulaţie a sevei.

După terminarea acestor lucrări, în viile pe rod s-a început aratul cu plugul printre rînduri după care s-a grăpat pentru a se opri evaporarea apei din sol. Aratul şi apoi grăpatul s-au terminat aici cu aproape două săptămîni mai devreme decît în anul trecut. Fruntaşi în întrecere la muncile de primăvară în viile pe rod, sînt, pînă acum, brigadierii Petre Smărăndoiu, Dumitru Roşiaru şi Nicolae Istrate, în ale căror brigăzi lucrările s-au făcut la timp şi de bună calitate.

Paralel cu lucrările pentru asigurarea recoltei din acest an, viticultorii gospodăriei de stat Tohani, au muncit cu însufleţire şi la refacerea patrimoniului viticol. La secţia „1 Mai", de pildă, s-au plantat în terenul desfundat din anul trecut şi fertilizat cu gunoi de grajd şi îngrăşăminte chimice, 110 de ha cu vie din cele mai valoroase soiuri de masă şi de vin. Plantatul continuă pînă la terminarea celor 120 de ha ce sînt pregătite. Calitatea lucrărilor de plantat, de care depinde prinderea butaşilor de viţă şi apoi capacitatea de rodire a butucilor, este aici obiectivul principal al întrecerii socialiste. Brigadierii Vladimir Vornicu şi Mihai Vidraşcu s-au angajat să obţină o prindere între 96—98 la sută. În acest scop ei au plantat numai viţă de calitate superioară. Au urmărit ca la fiecare butaş să se pună cîte 4—6 kg de mraniţă ca şi apă suficientă, iar aşezatul butaşului şi tasatul pămîntului în jurul rădăcinilor să se facă aşa cum scrie la carte.

De asemenea, viticultorii au completat prin marcotaj în viile mai bătrîne 100.000 de goluri. În fruntea acestei acţiuni s-au situat brigadierii Alexandru Gheorghe şi Nic. Orăşeanu care au completat 13.000 de goluri şi respectiv 8.500 de goluri.

C. VASIA

La însămînţatul porumbului pe tarlalele gospodăriei agricole de stat Bragadiru din regiunea Bucureşti

Semănătorile să fie folosite din plin

În raionul Costeşti din regiunea Argeş, anul acesta s-a planificat să se însămînţeze cu porumb boabe — în afară de cele 4 gospodării de stat — 48.846 hectare. Pînă acum cîteva zile fuseseră însămînţate 34.000 hectare. De altfel, în multe comune unde munca a fost bine organizată, această lucrare a fost terminată încă de la 20 aprilie. Aşa stau lucrurile în comunele Negraşi (958 ha.), Strîmbeni (640 ha.), Recea (777 ha.), etc.

Sînt însă în raionul Costeşti şi unele comune unde sînt planificate a fi însămînţate cu porumb boabe mari suprafeţe dar unde pînă la 21 aprilie nu se realizase nici 50 la sută din plan. Astfel, în comuna Mozăceni, din 2.632 ha. planificate, au fost semănate doar 1.167 ha., în comuna Corbu din 1.918 ha. prevăzute, numai 622 ha., în comuna Cioceşti faţă 1.732 ha. cît prevede planul, numai 828 ha.

În ultimele zile, organele agricole de la raion şi comune — în colaborare cu conducerile S.M.T.-urilor — au luat măsuri ca semănătorile de porumb rămase disponibile în unităţile unde semănatul porumbului a fost terminat să fie imediat transferate în comunele rămase în urmă cu această importantă lucrare. Acest lucru s-a făcut cu mare operativitate de către majoritatea celor 5 S.M.T.-uri care deservesc comunele raionului. Este o măsură care va ajuta ca în cel mai scurt timp porumbul pentru boabe să fie însămînţat în întregime.

Trebuie arătat totodată însă, că nu peste tot locul în raion se acordă atenţia cuvenită calităţii lucrărilor. Dacă la gospodării colective cum sînt cele deservite de brigada a 2-a de la S.M.T. Costeşti (condusă de tov. Bolborici Steliani) din comunele Hirşeşti sau Ciobani (şi în general la toate brigăzile acestei staţiuni) s-au folosit jaloane în vederea executării însămînţatului porumbului în rînduri perfect drepte, — în alte locuri s-a lucrat fără grijă în această privinţă.

La gospodăriile agricole colective din comunele Humele şi Ungheni, de exemplu, deservite de o brigadă de la S.M.T. Miroşi, s-au găsit suprafeţe importante semănate cu porumb în rînduri strîmbe, fapt ce va îngreuna executarea prăşitului mecanic. La gospodăria agricolă colectivă din Cioceşti o semănătoare a S.M.T.-ului Timpeni a fost trimisă defectă, fapt care a contribuit ca nu numai semănatul să fie mult întîrziat (maşina respectivă a realizat abia 3 ha. pe zi) dar să se şi facă o lucrare de slabă calitate.

La aceste deficienţe, mai trebuie adăugat şi faptul că în multe comune s-a dus o slabă muncă de lămurire la întovărăşirile agricole, în scopul convingerii acestora de a executa semănatul porumbului mecanic. Aşa se face că la întovărăşiri cum sînt cele din comunele Oarja, Ioneşti, Albota, Ştefăneşti sau Ciumeşti, porumbul se seamănă şi anul acesta cu... parul, deşi S.M.T. Costeşti are disponibile destule semănători de porumb.

Este necesar deci, ca inginerii şi tehnicienii agronomi de la raion, şi mai ales cei din staţiunile de maşini şi tractoare, să acorde atenţia cuvenită şi calităţii lucrărilor.

ION DRINCU

Irigaţii pe baze ştiinţifice

Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 a atras în mod serios atenţia asupra folosirii cît mai raţionale a terenurilor irigate. S-a arătat — printre altele — că trebuie puse în exploatare toate suprafeţele amenajate pentru irigaţii şi aplicată o agrotehnică diferenţiată, corespunzătoare culturilor irigate.

Practica unităţilor agricole socialiste fruntase dovedeşte că acolo unde se foloseşte la culturile irigate o agrotehnică diferenţiată, dîndu-se atenţie mai ales aplicări unei irigări raţionale, se obţin sporuri însemnate de producţie. Iată cîteva exemple : La G.A.S. Pietroiu din regiunea Bucureşti, pe cele 100 ha cultivate cu porumb irigat, au fost obţinute anul trecut 6.000 kg boabe stass la hectar, adică cu 1.885 kg mai mult decît la cultura neirigată. Pe 89 ha irigate o singură dată în momentul formării bobului s-au obţinut 5.348 kg la ha ; pe 43 ha irigate de două ori (în momentul înspicării şi formării bobului), aproape 6.500 kg la ha, iar pe 38 ha udate de trei ori, au fost realizate peste 8.024 kg ha. Producţia medie pe o parcelă de 10 ha — unde pe lîngă celelalte măsuri agrotehnice, arătură adîncă, aplicarea îngrăşămintelor, asigurarea unei densităţi sporite la hectar etc. — a fost aplicată o irigare mai raţională — 8 udări, începînd dinaintea înspicatului şi pînă la coacerea în ceară — a ajuns la 13.000 kg boabe la hectar.

Un exemplu asemănător a putut fi întîlnit la gospodăria agricolă colectivă din Roma, regiunea Suceava ; aici porumbul udat la timp şi cu norme corespunzătoare de apă, a produs pe o suprafaţă de 22 ha — 11.194 kg boabe la ha. De asemenea, colectiviştii din Cărpiniş, regiunea Banat, au obţinut anul trecut la sfecla irigată 61.000 kg la hectar, adică dublu faţă de cultura neirigată.

Din aceste exemple se desprinde faptul că la culturile irigate obţinerea unui spor ridicat de producţie depinde în foarte mare măsură de numărul udărilor date, de norma de udare şi de timpul cînd se aplică udările. Aceste lucrări pot fi executate cît mai corect numai pe baza analizelor de sol determinîndu-se umiditatea acestuia în laborator, la etuvă. În felul acesta se pot da udările în funcţie de capacitatea de cîmp a solului şi de coeficientul de ofilire, elemente indispensabile aplicării unei

Ing. G. PRICOP
şi ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. 4-a)

În raionul Feteşti

Mai multă atenţie amenajării terenului pentru irigat

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. au pus în faţa oamenilor muncii din agricultură importanta sarcină de a spori continuu producţia agricolă la hectar.

După cum se ştie, una din metodele agrotehnice care contribuie la ridicarea producţiei este şi irigarea culturilor. Sfatul popular raional Feteşti, sub îndrumarea Comitetului raional de partid, a luat o serie de măsuri care au dus an de an la mărirea suprafeţelor irigate în gospodăriile agricole colective care au condiţii. Creşterea suprafeţelor irigate se datoreşte în mare măsură faptului că membrii gospodăriilor colective din raion s-au convins în urma rezultatelor obţinute cît de mult contribuie irigarea la mărirea producţiilor la ha. Anul trecut gospodăria agricolă colectivă din Făcăeni, de pildă, de pe o suprafaţă de 24 ha cultivate cu porumb irigat a obţinut o producţie medie de 6.175 kg boabe la ha faţă de 4063 la ha în cultura neirigată.

Pe baza rezultatelor obţinute au fost luate măsuri pentru extinderea în anul acesta a suprafeţelor irigate în gospodăriile colective din raion la 7.883 ha, adică cu 4564 ha mai mult decît în 1960. Din suprafaţa arătată, 3072 ha vor fi irigate numai de G.A.C.-urile care participă la executarea sistemului de irigare al Bărăganului de sud.

În unele gospodării colective din raion cum sînt cele din M. Kogălniceanu (ing. agronom Petea Pavel), Jegălia (ing. Petreanu Constantin) şi în altele, lucrările de amenajare a terenurilor ce vor fi irigate sînt în toi. Nu acelaşi lucru se poate spune despre alte gospodării colective cum este, bunăoară, cea din Giurgeni (Copăcea Constantin, preşedinte şi ing. agronom Ionescu Cecilia). Pînă aproape de jumătatea lunii aprilie aici nici nu fuseseră începute amenajările pentru irigarea celor 75 ha cu porumb. Ba mai mult, conducerea gospodăriei nu se ocupă nici acum de mobilizarea colectiviştilor la această acţiune spunînd că ei vor fi ajutaţi de alte unităţi.

Mult rămase în urmă cu lucrările de amenajare pentru irigaţii se găsesc şi gospodăriile colective din Gura Ialomiţei, Borduşani, Hagieni, Piua-Petrii, Feteşti şi Cocargeaua.

În irigarea culturilor un rol important revine şi S.M.T.-urilor din raion care în mare parte se preocupă de această acţiune. Excepţie face doar S.M.T. Gura Ialomiţei unde conducerea staţiunii (director Budu Victor şi ing. agronom Milităroiu Nina) a scăpat din mînă această problemă, fapt care a făcut ca gospodăriile colective deservite de staţiune să fie mult rămase în urmă cu lucrările pentru irigaţii.

O mare parte din vină pentru rămînerea în urmă a gospodăriilor colective cu lucrările pentru irigaţii o poartă şi sfatul popular raional care s-a interesat numai de felul cum merg lucrările de la Jegălia, neglijînd restul gospodăriilor colective care au plan de irigare.

Pentru recuperarea în cel mai scurt timp a rămînerii în urmă este necesar ca, cu sprijinul organizaţiilor de partid, consiliile de conducere din G.A.C.-uri să ia măsuri în scopul urgentării amenajării tuturor suprafeţelor ce vor fi irigate, şi procurării din vreme a pompelor şi celuilalt utilaj necesar irigării. Acum trebuie mobilizaţi cît mai mulţi colectivişti la lucrări de amenajări pentru irigaţii. La rîndul lor cele 6 S.M.T.-uri din raion sînt datoare să-şi aducă contribuţia lor în ceea ce priveşte asistenţa tehnică dată gospodăriilor colective pentru a iriga culturile la timp şi în mod corespunzător.

BANCIU GH. CONSTANTIN
activist al raionului P.M.R. Feteşti, regiunea Bucureşti

În raionul Satu Mare

Lucrările de întreţinerea păşunelor să fie grăbite

Recenta Hotărîre a partidului şi guvernului cu privire la creşterea numărului de animale în gospodăriile agricole colective stabileşte o serie de sarcini de mare însemnătate pentru asigurarea bazei furajere, punînd un accent deosebit pe îmbunătăţirea păşunilor şi fineţelor naturale.

În această direcţie trebuie arătat că în raionul Satu Mare s-a trecut la predarea păşunilor către gospodăriile agricole colective pe termen de cel puţin 10 ani de către sfaturile populare comunale. Gospodăriile agricole colective au şi trecut de acum la întreţinerea păşunilor respective.

Din întreaga suprafaţă de păşune de 18.121 ha predată în folosinţă gospodăriilor colective, în cursul trimestrului I s-a curăţat de spini şi scaieţi o suprafaţă de 10.000 ha. Un exemplu bun în această privinţă l-a dat sfatul popular comunal Sătmărel, care prin mobilizarea locuitorilor comunei şi în special a tineretului a reuşit ca în timp de numai 2 zile să curеţe de mărăcini întreaga suprafaţă de 469 ha păşune. De asemenea în comuna Ambud a fost curăţată suprafaţa de 359 ha păşune, iar în comuna Mădăraş peste 600 ha păşune.

Din păcate nu acelaşi lucru se poate spune şi despre sfaturile populare din comunele Medieşul Aurit, Homorodul de Jos, Odoreu şi altele care încă nu au trecut la acţiunea de întreţinere şi îmbunătăţire a păşunilor.

Rezultate bune au fost obţinute şi în ceea ce priveşte fertilizarea păşunilor.

Cu mult zor se lucrează acum şi la defrişarea de arborete şi la scoaterea cioatelor. Pînă de curînd s-a defrişat şi eliberat de materialul lemnos suprafaţa de 43 ha.

Ţinînd seama de perioada de timp în care ne aflăm este necesar ca în aceste zile acţiunea de întreţinere a păşunilor în raionul nostru să fie mult intensificată

M. SCHWARKZOPF
tehnician agronom

Crescătorii de pui

Muncitorii de la Combinatul agroalimentar „30 Decembrie" din regiunea Bucureşti desfăşoară o continuă luptă pentru sporirea producţiei în vederea unei bune aprovizionări a populaţiei. In anul acesta ei vor creşte în cadrul combinatului cu 30.000 de pui mai mult decît în anul trecut.

— „Cloştile noastre" (adică incubatoarele) spune medicul veterinar Gheorghe Alexe, au început să funcţioneze încă din prima lună a anului. Procentul de ecloziune a fost de 71,5 la sută, cu mult superior celui de anul trecut. Odată scoşi, puii au fost trecuţi să fie crescuţi în baterii. Printr-o furajare complexă, timp de două luni, două luni şi jumătate, puii vor atinge o greutate de circa 750 gr. deci tocmai buni pentru a fi daţi pentru consum. Datorită bunei îngrijiri, mortalitatea a scăzut simţitor faţă de anul trecut, ea ajungînd la un procent de 2 la sută.

Totodată, pentru reproducţie vor fi crescuţi 30.000 de pui în puiernițe. Dintre aceştia vor fi opriţi numai 10.000 de puicuţe, iar restul vor fi trimişi spre pieţele Capitalei.

„Peste două luni aceşti puişori vor fi mari", spune tovarăşa Elena Irimia, crescătoare fruntaşă de păsări de la Combinatul „30 Decembrie".

Avicultorii şi-au îmbunătăţit munca, pregătirea profesională, au luat măsuri pentru asigurarea unor condiţii optime de furajare a păsărilor şi igienă. Cursurile de specializare, schimburile de experienţă, documentaţia tehnică au contribuit mult ca avicultorii să-şi ridice nivelul profesional.

AUREL ALEXANDRU

În munca comuniștilor

Inginerul Mircea Frum

Așezate pe platoul din vîrful colinei, construcțiile sectorului zootehnic al gospodăriei colective din Valu Traian, regiunea Dobrogea, domină întreaga priveliște a satului. De sus, de pe colină, pitulate printre pomii înfloriți se văd nenumăratele case noi pe acoperișurile cărora, ca niște cocostîrci, stau înfipte antene de radio, semn al bunăstării colectiviștilor din Valu Traian. Tot de aici se vede căminul cultural, școala și grădinița sezonieră, unde zburdă copiii colectiviștilor.

Însoțit de tînărul inginer zootehnist Mircea Frum — de fel de prin părțile Sibiului — am trecut rînd pe rînd pe la grajdurile care adăpostesc cele 160 de vaci cu lapte, pe la cele ale tineretului bovin, pe la maternitatea de scroafe, în jurul cărora se gudurau zeci de purcei, pe la îngrășătoria de porci, pe la padocurile și cotețele miilor de păsări. Am trecut pe îndelete prin toată această vastă proprietate obștească a colectiviștilor din Valu Traian. Cui se datoresc toate astea? Desigur, oamenilor. Acelora cărora nu le este indiferent cum și în ce fel se dezvoltă o ramură sau alta din cadrul gospodăriei lor colective. Dar nu din totdeauna sectorul zootehnic al acestei unități, organizarea muncii, oamenii s-au prezentat la fel ca și acuma. Să ne întoarcem, astfel în urmă cu numai 8—9 luni, pînă atunci cînd la Valu Traian a venit ca inginer zootehnist, comunistul Mircea Frum.

★

În august 1960, organizația de partid a gospodăriei colective din Valu Traian a discutat într-o ședință lărgită, despre posibilitățile dezvoltării sectorului zootehnic, precum și despre cotitura care trebuie făcută aci, privind buna îngrijire și hrănire a animalelor, a atenției pe care trebuie să o acorde în această direcție atît conducerea gospodăriei cît și toți colectiviștii care lucrează în sectorul zootehnic. „Gospodăria noastră are un sector zootehnic dezvoltat: bovine, ovine, porcine și păsări, s-a spus în referatul biroului organizației de partid. Cu toate astea roadele acestui sector nu sînt cele dorite. Producția medie de lapte pe cap de vacă furajată este numai de 5—6 litri pe zi. La grajdurile de vaci fluctuația îngrijitorilor este prea mare. Uneori, îngrijitorii de animale lipsesc cu zilele de la grajduri, lăsînd animalele neîngrijite și nehrănite. Îngrijitorii mulgători nu respectă programul stabilit la mulsul vacilor. Vinovați de toate astea se face nu numai consiliul de conducere al gospodăriei ci și organizația de partid, pentru că nu s-au luat pînă acuma măsurile cele mai eficace pentru îndreptarea lucrurilor. Va trebui să cerem și sprijinul organelor raionale pentru a ne repartiza un inginer zootehnist, în locul inginerei Eleonora Stefanschi, care să aibă mai multă dragoste de muncă, să manifeste interes și pricepere în activitatea de zi cu zi. Cu toții avem datoria ca de acum încolo să dăm toată atenția creșterii animalelor...".

Au trecut doar cîteva zile de la această ședință, și pe lîngă celelalte măsuri luate la sectorul zootehnic, organele raionale au dat ascultare doleanțelor colectiviștilor trimițîndu-le un inginer zootehnist. Așa a ajuns comunistul Mircea Frum să lucreze ca inginer zootehnist la gospodăria colectivă Valu Traian. Nu i-a trebuit prea mult timp ca să vadă lipsurile care existau la sectorul zootehnic. Dar comunistul Mircea Frum nu s-a speriat de ele. „Cu ajutorul comuniștilor, al tuturor colectiviștilor, mă voi strădui, a spus el, să „pun pe picioare" această ramură rentabilă a colectivei".

Au trecut alte zile, săptămîni și luni. Și cu cît timpul trecea, munca depusă de inginerul comunist își arăta roadele. Mai întîi, el s-a ocupat de oameni. Îngrijitorii-mulgători Gheorghe Tomes, T. Iliescu, Niculae Ene, Niculae Ioniță și Ion Gîrjțaru au fost trimiși pe rînd, fiecare, la cursuri speciale de cîte 10 zile, la G.A.S. „Doncea Simo" și alte unități agricole de stat cu sectoare zootehnice dezvoltate, pentru a-și îmbogăți cunoștințele în creșterea animalelor. Inginerul Frum a introdus un nou program de îngrijire și hrănire a vacilor după producția de lapte pe care o dă fiecare vacă, mulsul se face la ore fixe, iar mulgătorii îmbrăcați în halate și bonete albe aplică cu strictețe igiena atunci cînd spală și fac masajul ugerului. În tot cursul iernii colectiviștii care lucrează la sectorul zootehnic au luat parte cu regularitate la învățămîntul de masă, unde au avut ca lector pe comunistul Mircea Frum. Ajutați și îndrumați în permanență de inginerul zootehnist, oamenii au prins dragoste de munca de îngrijitor de animale.

★

Au trecut doar opt luni de cînd comunistul Mircea Frum lucrează la colectiva din Valu Traian. Și roadele muncii lui se văd de la o zi la alta: producția medie zilnică de lapte pe cap de vacă furajată este acum de 9—10 litri; toate animalele gospodăriei sînt bine îngrijite și hrănite; nu mai există mortalitate la viței și purcei; grajdurile sclipesc de curățenie; numărul vacilor a crescut cu încă 50—60 capete...

Iată pentru ce comunistul Mircea Frum este apreciat și respectat de colectiviștii din Valu Traian.

GH. BACIU

Ce să citim

Vlaicu Bîrna: Romanul Caterinei Varga

Scriind povestea vieții Caterinei Varga — cunoscuta luptătoare pentru dreptatea socială a iobagilor din Transilvania primei jumătăți a veacului trecut — Vlaicu Bîrna s-a străduit să asigure lucrării sale o solidă și bogată bază documentară. De aici, plasticitatea evocării, realismul imaginii de ansamblu.

Autorul urmărește viața Caterinei Varga încă din adolescență, schițînd portretul luptătoarei cu reală iscusință psihologică. Deși de origină aristocratică, tînăra eroină se dovedește încă de timpuriu atrasă puternic de ideile înaintate ale veacului, o conștiință sensibilă la suferințele poporului. Cînd împrejurările vieții o vor pune în contact cu cei împilați, Caterina Varga va măsura singură contrastul dintre huzurul nobilimii și marea mizerie în care se zbăteau masele largi ale țărănimii.

Pe măsură ce tabloul social își precizează contururile și își amplifică dimensiunile (prozatorul ne prezintă nu numai stările de lucruri din Ardeal, dar și cîte ceva din climatul politic vienez și budapestan) se detașează și orizontul moral al eroinei. Unele tablouri de epocă, cum sînt cele de la curtea imperială sau din existența trudită a moților se rețin, au culoare și autenticitate.

Dacă spiritul, clarviziunea și curajul neînfricat al Caterinei Varga sînt bine puse în lumină (cel puțin pînă în momentul întemnițării ei) o serie de alte laturi ale conflictului rămîn șterse sau parțial înfățișate. Bunăoară, romancierul nu menține criteriul ierarhizării faptelor și în ultima parte a cărții, care deși cuprinde revoluția de la 1848 la Viena și Budapesta, (de altfel palid relatată) deznodămîntul își află o rezolvare precipitată, superficială. Aceasta este cu atît mai curios cu cît declanșarea acestor însemnate evenimente, încununînd lupta Caterinei Varga, ar fi trebuit legată de eforturile ei nobile pentru apărarea drepturilor țărănimii asuprite.

În afara figurii bine conturate a Caterinei Varga celelalte apariții sînt creionate fugitiv. Cum din momentul închiderii eroinei prin trădarea mitropolitului Andrei Șaguna acțiunea e încheiată ca dramatism și intensitate epică, rolul altor personaje este practic neînsemnat, împrejurare care îngustează și umbrește raportul dintre caracterul principal al evocării și masa iobagilor îndrumați de Caterina Varga.

Cuprinzînd numeroase episoade emoționante volumul oferă, fără îndoială, în opera de educare patriotică a tineretului o lectură atrăgătoare, interesantă și instructivă.

H. ZALIS

La G. A. S. Ozun

Comitetul sindicatului sprijină pe inovatori

În activitatea lor de zi cu zi, muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Ozun, regiunea Brașov, au întîmpinat o seamă de greutăți care duceau la un consum mare de forță de muncă pentru efectuarea unor lucrări. Așa, de pildă, selectarea de impurități a boabelor de grîu, secară ori orz, în timpul recoltării păioaselor, necesita, cu mijloacele de care dispunea gospodăria, un timp îndelungat și un mare volum de muncă. Pentru a executa această importantă operație la timp, într-o consfătuire de producție s-a făcut propunerea ca să se modifice și să se adapteze batozele vechi în vederea selectării boabelor de păioase. Însușită de către comitetul sindicatului și conducerea gospodăriei, propunerea a fost pusă în practică: meseriașii gospodăriei au modificat și adaptat cîteva batoze pentru selectarea grîului.

S-a ivit însă un alt inconvenient. Sacii cu grîu, secară sau orz trebuiau ridicați sus pe batoză, lucru anevoios și obositor. În scopul rezolvării și a acestei probleme, într-o altă consfătuire de producție, comitetul sindicatului, la îndemnul și sub îndrumarea organizației de partid, a cerut colectivului de inovatori din gospodărie să studieze problema și să găsească o soluție. Mecanicul comunist Ludovic Zajzon din colectivul de inovatori și-a luat atunci angajamentul să se ocupe el de acest lucru. Și în scurt timp ridicatul sacilor pe batoză s-a făcut cu o platformă (un fel de lift) construită de Ludovic Zajzon. Platforma este acționată de un motoraș electric și poate ridica pînă la 10 saci. În felul acesta s-a ușurat foarte mult efortul fizic, iar productivitatea muncii s-a triplat. Prețul de cost al lucrării s-a redus cu 6 lei per tonă.

În scopul ușurării muncii au fost făcute aici și alte inovații. Astfel, Mihai Gabor a construit, la cererea magazinerilor, un dispozitiv, sistem elevator, acționat electric, necesar mișcării cerealelor în magazii. Cu acest dispozitiv un singur muncitor poate ușor încărca peste 2 vagoane cereale, în 8 ore de muncă. Alexandru Gyorgyiakab și Adalbert Maksai au construit un transportor care ridică boabele în selector.

Printre inovatorii de la G.A.S. Ozun se numără și comunistul Gh. Hawesch, șeful de atelier. El a construit o mașină de scos cartofi care nu mai este acționată prin lanț, ci prin ax cadranic și care este suspendată și nu tractată ca cea veche. Cu o asemenea mașină în toamna trecută s-au scos cartofii de pe 32 ha. Între timp în gospodărie au fost construite două mașini de acest fel. Astfel la toamnă scosul cartofilor se va face aici mecanizat aproape sută la sută.

Comunistul Hawesch este și autorul unor modificări la tocătoarea T. M. S.-6, în scopul sporirii randamentului ei. Astfel, după ce a pus-o pe un șasiu cu două roți și a prelungit și înclinat masa de aprovizionare, a adoptat în fața mesei de alimentare a mașinii un sistem de coșuri ca cel de la cositoarea mecanică. Pentru alimentare s-a pus un rabator, asemănător cu cel de la combina de cereale, care culcă porumbul tocat pe o pînză transportoare; această pînză duce porumbul la aparatul de tocat. Tractată de tractorul UTOS și acționată printr-un cardan, — pentru transportul porumbului tocat s-a atașat o remorcă — tocătoarea T.M.S.-6 dă un randament deosebit de însemnat. Viteza de lucru — recoltat și tocat — a fost de 45—50 de tone pe schimb. Numărul brațelor de muncă s-a redus de la 12 la 3, iar economiile realizate se ridică la mii de lei.

Comitetul sindicatului, îndrumat de organizația de partid, se preocupă îndeaproape de stimularea materială și morală a inovatorilor. Ei au fost premiați cu însemnate sume de bani și popularizați prin consfătuirile de producție, gazeta de perete, panoul de onoare. Membrii colectivului de inovatori din gospodăria de stat Ozun și-au propus în planul tematic de inovații pe 1961 să realizeze o seamă de noi inovații. Colectivul de inovatori de la această unitate se numără printre colectivele de acest fel fruntașe pe țară.

V. CAZACU

Printre numeroasele cercetări efectuate la Institutul pentru cultura porumbului se numără și cele privitoare la calitatea porumbului dublu hibrid. În fotografie: chimiștii Constanța Bordeiaș și Antoneta Nițu determinînd procentul de grăsime din făina de porumb

Din activitatea librăriei

„Cartea prin poștă"

La librăria „Cartea prin poștă" din București, str. Biserica Enei nr. 16 vin zilnic zeci de scrisori din cele mai îndepărtate comune și sate prin care lucrătorii din G. A. S. și S. M. T., colectiviști, tehnicieni și ingineri agronomi, sau unități agricole socialiste cer să li se trimită la domiciliu cărți din cele mai felurite domenii de activitate. Răspunzînd numeroaselor cereri, librăria a trimis cititorilor săi în cursul anului 1960 cărți în valoare de [illegible] lei. Numai în primele 3 luni ale acestui an au fost expediate de către librărie, luînd drumul comunelor și satelor aproape [illegible] de volume tehnice, beletristice, agrotehnice și de popularizarea științei.

Printre cele aproape 14.000 de scrisori primite în trimestrul I a.c. este și cea a ciobanului șef Tănase Dumitru de la G.A.S. Făget, regiunea Banat, prin care cere librăriei să-i trimită vol. II „Opere complete" de Lenin și alte lucrări. Președintele gospodăriei colective „Drumul Socialismului" din comuna Tanacu, regiunea Iași, cere în scrisoarea sa lucrările „Îndrumarul pomicultorului", „Normarea tehnică în agricultură" și „Avicultura" etc.

Numeroase sînt și cererile G.A.C.-urilor, S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor, care pentru a pune la îndemîna lucrătorilor lor ultimele lucrări agrotehnice și literare le comandă librăriei „Cartea prin poștă".

O largă activitate desfășoară librăria „Cartea prin poștă" și în domeniul informării cititorilor asupra cărților apărute sau în curs de apariție. Astfel, la cerere ea trimite gratuit buletinul „Cărți noi", „Cărți pentru sate", „Cărți în curs de apariție", diverse cataloage și prospecte pe baza cărora cititorii pot face comenzi. De reținut este faptul că unitățile agricole socialiste din agricultură pot plăti și cu virament, cu condiția ca valoarea cărților comandate să nu fie mai mică de 100 lei.

Foileton

Oameni „economi"

Mihart Ștefan cuplase o semănătoare de porumb în urma tractorului, gata de a porni la lucru. Deodată însă auzi un zgomot înfundat din interiorul motorului, și tractorul înțepeni.

— Măi să fie! sări jos Mihart. De cînd am ieșit în campania de primăvară numai așa mi s-a întîmplat. Cînd pompa de injecție, cînd lagărele...

În clipa aceea, la capătul tarlalei, se opri atelierul mobil al gospodăriei de stat Cogealac, regiunea Dobrogea. Mecanicul șef, Grigore Enric, observă că Mihart se tot învîrtește pe lîngă tractor și veni spre el încruntat.

— E albastră de tot, îi răspunse în doi peri, tractoristul.

— Fugi mă! făcu mecanicul șef.

— Eu fug, dar U.T.O.S.-ul meu nici vorbă, răspunde necăjit Mihart. Așa e cînd nu se face lucru cu cap.

— Lasă mă, îl ducem la atelier și-l reparăm din nou, se strădui să-l îmbuneze, mecanicul șef. Ce? N-are piese? N-am făcut noi „economii", astă iarnă? Nu știi cum spune zicala aia veche: „Să strîngi bani albi pentru zile negre".

— Curat zicală veche, îi răspunde Mihart. Mai bine aveam acum zile albe, fără piese... negre!

— De ce mai încalți, am mîncat cu piesele cele noi pe care trebuia să le schimbăm? Le-am pus deoparte să ne prindă bine... ca acum.

— De-așa bine, mi-e că o să ne prindă luna mai cu porumbul neînsămînțat, spuse tractoristul...

★

...Pînă către prînz, mecanicul șef mai colindă pe la cîteva tractoare. În multe locuri situația era cam la fel. Tractoarele superficial reparate, mai mult stăteau decît mergeau. Supărat, tov. Grigore îi ceru șoferului să-l ducă acasă. Era foarte obosit, încît întinzîndu-se pe pat genele parcă i se lipiră cu clei. Deodată ușa se deschise și în prag apăru un străin.

— Cine sînteți? întrebă moleșit de somn Grigore.

— Sînt de la sucursala regională a Băncii de stat Dobrogea, spuse cel venit.

— Păi noi n-avem nici în clin nici în mînecă cu Banca, și nici nu vrem..., se răsti mecanicul șef.

— Dacă dv. nu ne vreți, vorba lui Lăpușneanu, noi vă vrem...

— Zău... se miră tov. Grigore. Și ce aș putea să vă spun? Cît am economisit la reparații astă iarnă?

— Ehe, tocmai aici n-ați procedat bine. Ați decontat piese și operațiuni la reparații care în realitate n-au figurat la reparatul tractoarelor. Ați întocmit devize fictive. Iată, azi am fost pe cîmp și am văzut starea tractoarelor din gospodărie. În loc să le fi reparat cum trebuie, ați pus piesele „bine", în magazie, iar la motoare tot pe cele vechi... Cît privește actele ia te uită ce-ați scris în ele...

— Ce să mă uit că mă apucă amețeala, spuse mecanicul șef. Deodată își reveni și zise cu curaj. Vorba e, așa am făcut economii. După socoteală economii de piese noi în valoare de peste 4.000 lei, iar acum în toiul campaniei avem rezerve de piese de schimb.

— Aveți o rezervă. Ce e drept... o rezervă de inconștiență. Ați încurajat deteriorarea motoarelor, întîrziați lucrările de însămînțare...

— Și acum în ce fel o aducem din condei ca să ieșim cu obraz curat? întrebă mecanicul șef.

— Asta nu cred că o să se poată. Grigore simți că-l apucă iarăși amețeala. Se clătină, se prinse cu mîna de pat și se... deșteptă din somn.

— Bine că n-a fost adevărat, mormăi el cu ușurare.

P.S. Într-adevăr, cele istorisite mai sus, ca întîmplări nu s-au petrecut aidoma. Din păcate însă, sînt adevărate punct cu punct metodele de „economisire" ale mecanicului șef Grigore Enric de la G.A.S. Cogealac. Rămîne numai să aflăm dacă și serviciul mecanizării din Trustul Gostat Dobrogea, a trecut cu... adevărat la sancționarea celor vinovați de această situație.

I. GHEORGHIU
După corespondența de la ing. VALERIU CUCULESCU

Ghicitori

Nu e supărat moș „Neagu"
Cînd îl dau de-a berbeleacu.
Ba se bucură și-i place,
Cînd vede ce treabă face.
(ɹnƃnlɐʌɐʇ)

Patru cai, i-am pus perechi,
Doi cu hă'uri de urechi.
Cînd nu merg înaintașii,
Nu pot trage nici rotașii.
(ıɹɐlǝɥɔo no ıılɥɔo)

I. Ț.

Cînd iubești viața, cîntecul și jocul, cînd te simți liber și fericit, nu stai la gînduri și urci pe scenă chiar dacă ai trecut de 60 de ani. Echipa de dansuri a căminului cultural din satul Cotîrgași, comuna Broșteni, raionul Vatra Dornei, are printre membrii ei cei mai activi o seamă de bătrîni din sat. După cum vedeți și în fotografia de față, unii sînt chiar... soliști.

Foto: VASILE DUMITRESCU

Aspecte din lupta partidului pentru făurirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare (II)

Îndată după victoria insurecției armate de la 23 August 1944, paralel cu sprijinirea frontului antihitlerist, unde, alături de armata sovietică eliberatoare, luptau toate forțele armatei romîne pentru zdrobirea definitivă a hoardelor hitleriste, Partidul Comunist Romîn a desfășurat puternic lupta pentru reforma agrară, sub lozinca „pămînt țăranilor", ca parte integrantă a luptei revoluționare a clasei muncitoare pentru democratizarea țării.

Dîndu-și seama că o reformă agrară consecventă va da o lovitură puternică dominației lor politice și economice, capitaliștii și moșierii s-au opus din răsputeri înfăptuirii ei. Dar nici gloanțele moșierilor și jandarmilor, nici uneltirile partidelor „istorice" n-au putut împiedica reforma agrară pentru că în fruntea luptei țărănimii pentru pămînt a stat de astădată clasa muncitoare. Peste voința regelui, peste capul autorităților reacționare, sute și mii de echipe de muncitori, trimiși de partid, au trecut la confiscarea moșiilor și împărțirea lor țăranilor pe calea luptei revoluționare, fără să mai aștepte legea.

Sarcina făuririi alianței între clasa muncitoare și masele țărănești, sub conducerea clasei muncitoare, a fost astfel îndeplinită în focul luptei pentru o reformă agrară democratică, luptă organizată și condusă de Partidul Comunist Romîn.

Mobilizarea maselor largi populare a făcut posibilă instaurarea la 6 martie 1945 a unui guvern democratic. Noul guvern a legiferat de îndată reforma pe care masele începuseră s-o aplice prin lupte revoluționare.

Reforma agrară din 1945 a dus la lichidarea ca clasă a moșierimii, la dărîmarea unuia din stîlpii reacțiunii romînești, a unei piedici principale în calea progresului țării.

Spre deosebire de reformele din trecut, aplicarea reformei agrare din 1945 s-a făcut într-un timp scurt, iar cei ce au tras principalele foloase de pe urma ei au fost țăranii fără pămînt sau cu pămînt puțin. Prin lucrările reformei agrare au fost expropriate 1.468.000 ha., din care 1.109.000 ha. au fost împărțite la 918.000 țărani săraci, restul devenind rezervă de stat.

Avînd ca aliat clasa muncitoare, țărănimea muncitoare a putut fi ferită de încercările chiaburilor de a pune mîna pe pămînturile ce i-au fost date prin reforma agrară. Chiaburii au fost de asemenea siliți să restituie țăranilor pămînturile pe care le-au smuls în timpul secetei din primii ani de după război.

În ciuda dificultăților financiare, a sabotajului capitaliștilor, guvernul democrat a întreprins numeroase măsuri în direcția ajutorării țărănimii muncitoare cu unelte, semințe, spre a-și putea lucra pămîntul și a-și întări astfel gospodăriile. Un mare sprijin a primit țărănimea de la echipele de muncitori, care, la chemarea partidului, mergeau în sate dăruind noilor proprietari de pămînt diferite unelte și reparînd uneltele existente.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare, a înfăptuit însemnate reforme democratice, a zdrobit forțele politice ale burgheziei și moșierimii, a pus capăt dependenței țării față de țările imperialiste. Prin alungarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și înlăturarea monarhiei și proclamarea republicii populare, întreaga putere a trecut în mîinile clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare.

Statul democrat popular a devenit o formă a dictaturii proletariatului, al cărei principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. În fața poporului nostru se deschidea drumul spre construirea societății socialiste.

Smulgînd fabricile și uzinele, minele și sondele din mîinile capitaliștilor, prin actul istoric al naționalizării din 11 iunie 1948, clasa muncitoare pășise pe drumul construirii socialismului.

Călăuzit de învățătura leninistă cu privire la construirea economiei socialiste, Partidul Muncitoresc Romîn a acordat o uriașă atenție atragerii țărănimii pe drumul socialismului.

„...Socialismul — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul la plenara C. C. al P. M. R. din 3-5 martie 1949 — nu se poate construi numai la oraș. Sarcina construirii socialismului și a înlăturării exploatării capitaliste se pune la țară ca și la oraș. Construirea socialismului cuprinde și transformarea socialistă a agriculturii".

Raportul prezentat la plenară de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și rezoluția adoptată pe baza lui au constituit un vast program menit să ducă la trecerea treptată a gospodăriilor individuale țărănești pe făgașul socialismului. Pentru realizarea acestei treceri, documentele plenarei au arătat necesitatea de a se folosi diferitele forme ale cooperației agricole de producție, începînd cu cele inferioare și pînă la gospodăria agricolă colectivă. Plenara a arătat marea însemnătate a muncii politice de masă, dusă sub conducerea organizațiilor de partid, pentru atragerea milioanelor de țărani muncitori cu gospodărie individuală la opera de construcție socialistă. Partidul a subliniat în permanență că țărănimea muncitoare trebuie să fie convinsă prin fapte de superioritatea socialismului, că la temelia constituirii de unități agricole cooperatiste trebuie să stea liberul consimțămînt al țăranilor.

Pășind la vasta operă de așezare a satului pe baze noi, socialiste, partidul a înarmat clasa muncitoare cu o politică clară față de țărănime, bazată pe învățătura leninistă: ne sprijinim pe țărănimea săracă, strîngem alianța cu țărănimea mijlocașă și ducem o luptă neîntreruptă împotriva chiaburilor.

Un factor hotărîtor pe care s-a sprijinit transformarea socialistă a agriculturii este industrializarea socialistă a țării. Prin înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare cu precădere a industriei grele, cu pivotul ei construcția de mașini, economia întregii țări a cunoscut o puternică dezvoltare. Au apărut ramuri noi, printre care industria de tractoare și mașini agricole, de îngrășăminte chimice. În primele două luni ale anului 1961, producția globală industrială este egală cu aproape întreaga producție industrială a anului 1938.

Industrializarea socialistă a țării a permis crearea unei puternice baze tehnice a agriculturii socialiste.

Pentru lucrarea pămîntului țărănimii cu mașini, statul a creat stațiunile de mașini și tractoare, care au un rol de cea mai mare însemnătate pentru extinderea agrotehnicii înaintate și obținerea unor recolte bogate. Numărul S. M. T.-urilor a ajuns la 244.

În răspîndirea experienței organizării producției agricole socialiste pe mari suprafețe o contribuție importantă o aduc gospodăriile agricole de stat, care cuprind o suprafață arabilă de peste 1.300.000 hectare. Ele sprijină, de asemenea, unitățile agricole cooperatiste cu semințe selecționate, material săditor, reproducători de rasă etc.

Statul nostru democrat popular a alocat mari fonduri bănești pentru înzestrarea tehnică a agriculturii și mecanizarea muncilor agricole. Numai între anii 1956-1960 au fost alocate în acest scop peste 12 miliarde lei. Datorită acestui fapt, pe ogoarele gospodăriilor colective, întovărășirilor și gospodăriilor de stat lucrează 43.000 tractoare, peste 17.000 combine pentru păioase, 32.000 semănători și alte mașini agricole.

Organizarea agriculturii socialiste cere cadre capabile să conducă gospodărirea unor mari suprafețe, folosirea mașinilor agricole, îngrijirea animalelor. Și în această direcție au fost obținute rezultate importante. În prezent, în agricultură lucrează peste 30.000 specialiști cu pregătire superioară și medie, care aduc o contribuție importantă la sporirea producției agricole.

Un sprijin important a primit țărănimea muncitoare și prin creditele importante acordate de stat. Recent C. C. al P. M. R. și Consiliul de Miniștri au hotărît să se acorde gospodăriilor colective noi credite în valoare de 620 milioane lei pentru sporirea șeptelului-proprietate obștească și construcții zootehnice.

Toate aceste măsuri și munca perseverentă de convingere a țărănimii muncitoare asupra superiorității socialismului în agricultură au avut ca rezultat înfăptuirea în linii generale a cooperativizării agriculturii. Urmînd cu încredere partidul, aproape întreaga țărănime a pășit pe calea agriculturii socialiste. Sectorul socialist din agricultură cuprindea la începutul acestei primăveri 82,2% din suprafața agricolă și peste 83,8% din suprafața arabilă a țării.

Trecerea maselor largi ale țărănimii pe făgașul socialismului, creșterea conștiinței lor politice, succesele gospodăriilor colective și întovărășirilor, ale gospodăriilor de stat au făcut cu putință aplicarea Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale privind lichidarea oricăror forme ale exploatării omului de către om din agricultură. Cu lichidarea chiaburimii, ultima clasă exploatatoare, s-a pus capăt pentru totdeauna în țara noastră exploatării omului de către om.

Alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare a stat la temelia măreței cuceriri a poporului nostru condus de partid: victoria socialismului în țara noastră, crearea bazei economice a socialismului.

Subliniind însemnătatea succeselor în transformarea socialistă a agriculturii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „Aceste rezultate reprezintă o realizare de însemnătate istorică, o adevărată revoluție care transformă din temelie relațiile social-economice la țară, întregul mod de trai al țărănimii muncitoare, toată înfățișarea satului nostru".

Milioanele de oameni ai muncii din satele patriei noastre văd în viața lor de zi cu zi prefacerile adînci petrecute într-un timp scurt.

Să ne amintim de nemiloasa jecmănire a țărănimii în anii regimului burghezo-moșieresc prin impozite, camătă, de miile de gospodării scoase la mezat și să ne gîndim la realitățile vieții noastre de azi, la creșterea continuă a veniturilor țărănimii. Numai din vînzarea produselor către stat, țărănimea a primit în anul 1960 aproape 9 miliarde și jumătate lei.

Numai cîteva decenii ne despart de anii cînd milioane de țărani se zbăteau în negura neștiinței de carte. Azi, din aproape fiecare familie de țărani muncitori au plecat la învățătură elevi sau studenți, s-au ridicat învățători sau profesori, medici sau agronomi, ofițeri sau lucrători în aparatul de stat.

Recensămîntul din 1930 arăta că în sate erau 40.845 bordeie și 663.800 locuințe cu o singură încăpere, în care locuiau peste două treimi din populația țărănească. Și iată și o cifră din zilele noastre: în numai patru ani, între 1956-1959 s-au construit la sate peste 330.000 de case noi, precum și un mare număr de școli noi, cămine culturale, cinematografe, dispensare, case de naștere.

Pentru toate aceste prefaceri, oamenii muncii din sate exprimă dragostea lor fierbinte pentru Partidul Muncitoresc Romîn. La a 40-a aniversare a partidului, țărănimea muncitoare, alături de întregul popor, își exprimă hotărîrea de a munci cu toate puterile pentru înfăptuirea mărețului program trasat de Congresul al III-lea al P. M. R. în vederea desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră.

SORIN STRUJAN

Să producem ritmic carne de porc multă şi ieftină

Să ne însuşim experienţa unităţilor fruntaşe

Cum obţine G. A. S. Dragalina indici înalţi la creşterea porcilor

Gospodăria agricolă de stat Dragalina din Bărăgan posedă scroafe şi vieri din rasele Marele Alb, York canadian, Landrace, precum şi produşi rezultaţi din încrucişarea lor. Principala direcţie de producţie o constituie creşterea tineretului de prăsilă. Exemplarele clasate ca inapte pentru reproducţie trec la îngrăşătoria gospodăriei, urmînd ca după circa şase luni să fie livrate pentru carne.

Atît la îngrăşătorie cît şi la crescătoria de purcei pentru prăsilă, gospodăria a obţinut în 1960 rezultate foarte bune. Iată, pe scurt, cîteva din acestea: 6.486 de purcei faţă de 4.800 planificaţi, înţărcaţi la aproape 20 de kg. Prolificitatea planificată pe cap de scroafă: 13,6 capete. Prolificitatea realizată — 16,4 purcei. La îngrăşătorie s-a obţinut peste plan un spor de 62.617 kg şi s-au economisit 414.172 de unităţi nutritive faţă de consumul planificat. Totodată au fost substituite 214.017 kg de concentrate. Trebuie subliniat că atît crescătoria cît şi îngrăşătoria îşi îndepliniseră planul anual de producţie încă din cursul lunii octombrie.

Îngrijirea şi furajarea raţională, înlăturarea pierderilor pricinuite de mortalităţi şi epizootii, precum şi selecţionarea efectivelor matcă în tot decursul anului sînt principalii factori care au contribuit la depăşirea sarcinilor de plan.

Cazarea s-a făcut în adăposturi luminoase şi uscate, calde peste iarnă şi răcoroase vara. Curăţirea exemplară a adăposturilor şi a jgheaburilor de hrănire şi adăpare, a constituit una din principalele preocupări ale îngrijitorilor. Cazarea efectivelor de scroafe a fost făcută pe cîteva categorii de stare fiziologică. Gruparea s-a făcut începîndu-se cu scroafele din perioada premergătoare montei, care au format o primă categorie, terminîndu-se cu scroafele fătate care au format, se înţelege, o categorie aparte. Scroafele aflate în primele două luni de gestaţie au fost cazate în loturi mai mari, mergîndu-se uneori pînă la 100 de capete, în aceeaşi boxă. În luna a treia de gestaţie, scroafele au format loturi de 30—35 capete, iar în luna a patra de gestaţie au fost trecute în boxe individuale în care au fost ţinute pînă ce purceii au atins vîrsta de 6 săptămîni. Purceii au fost ţinuţi pînă la 6 săptămîni în preajma scroafei, alcătuindu-se boxe anexe (pentru hrănirea suplimentară a purceilor) prin împrejmuiri provizorii sau chiar prin construcţii ca atare, alături de boxele scroafelor-mamă. O deosebită atenţie s-a acordat cazării igienice a purceilor şi posibilităţii ca aceştia să stea la soare cît mai mult timp, înlăturîndu-se astfel rahitismul şi enteritele, principalele cauze ale pierderilor de tineret porcin. Cazarea tineretului precum şi a porcilor pentru îngrăşat s-a făcut în boxe comune, pe categorii de vîrstă şi greutate şi cu urmărirea atentă a dezvoltării individuale.

Raţiile pentru porcine au fost calculate pe baza conţinutului lor de unităţi nutritive, albumină digestibilă şi balast, astfel ca să existe un raport cantitativ şi calitativ raţional, menit să asigure atît întreţinerea şi creşterea, cît şi sporul de greutate. **În perioada premergătoare montei, hrana scroafelor se compune din secară în proporţie de 50 la sută fapt care ajută la intrarea în călduri, asigură monta în procente şi grupe mari şi o fecunditate ridicată.** O deosebită grijă s-a acordat şi conţinutului de albumină vegetală, dar mai cu seamă animală, pe care-l conţineau raţiile. Introducerea în raţiile primite de scroafe în lunile a treia şi a patra de gestaţie a unui procent mare de făină de sînge a contribuit în mare măsură la obţinerea de purcei viguroşi. În primele două luni de gestaţie, hrana s-a dat în două tainuri, iar în ultimele două luni în trei tainuri. Concentratele s-au administrat sub formă fluidă, existînd o permanentă preocupare pentru substituirea acestora cu reziduuri industriale (tărîţe, deşeuri de panificaţie, şroturi, borhot, melasă etc.). În hrana vierilor s-a dat în permanenţă ovăz într-un procent de circa 70 la sută.

O deosebită atenţie s-a acordat hrănirii purceilor. Experienţa a arătat că menţinerea lor pe lîngă scroafe pînă la şase săptămîni, precum şi existenţa unor automate care să le pună la discreţie concentrate în boxa anexă au contribuit într-o bună măsură la obţinerea de animale viguroase. **Concentratele din automatele purceilor au fost totdeauna uscate, experienţa dovedind că aceasta este o condiţie de seamă pentru preîntîmpinarea enteritelor.** De asemenea, aşternutul gros din timpul iernii, a fost menţinut totdeauna uscat, curăţenia în boxe făcîndu-se de trei ori pe zi. Experienţa a arătat, de asemenea, că **doi litri de lapte degresat pe cap zi, administrat în şase reprize, (spre a se evita herniile ombilicale) contribuie în mare măsură la dezvoltarea viguroasă a purceilor.** Hrănind un lot de purcei fără lapte degresat s-a observat că după şase săptămîni fiecare din aceştia cîntărea cu şapte kg mai puţin decît greutatea medie a purceilor cărora li se administrase zilnic raţiei de lapte. Urmărindu-se în continuare animalele care, ca purcei, nu fuseseră hrăniţi cu lapte degresat, s-a ajuns la concluzia că **aceştia ajung la greutatea de livrare cu 45 de zile mai tîrziu decît exemplarele ce au fost hrănite cu lapte. Primele au consumat pentru un kg de carne mai mult furaje decît acestea din urmă.** În perioada cînd vegetaţia a permis, purceilor li s-a dat plac la păşunat, lucernă proaspăt cosită, iar în tot cursul anului, de patru ori pe săptămînă li s-a administrat cărbune mangal, pisat, în jghebuleţe. Pentru a se asigura odihna şi somnul purceilor pe timp de noapte în boxe s-a menţinut întunericul complet, lumina neaprinzîndu-se decît la orele 22, 1 şi 4, timp de 30 minute de fiecare dată, pentru ca purceii să sugă.

Răspunzînd sarcinii trasate de partid, muncitorii şi tehnicienii de la crescătoria şi îngrăşătoria de porcine a G.A.S. „Partizanul"-Dragalina s-au hotărît ca, folosind experienţa cîştigată să obţină în acest an peste 80.000 de kg de carne, să economisească 500.000 de unităţi nutritive, iar preţul de cost pentru kilogramul de spor în greutate vie să nu depăşească 4,50 lei. Carnea va fi livrată în termenele stabilite prin contracte. Pînă în prezent angajamentele luate de ei în cadrul întrecerii socialiste organizată de comitetul sindicatului din gospodărie în cinstea aniversării partidului sînt îndeplinite cu succes.

Ing. EUGEN JIANU
din Departamentul Gostat

Sectorul porcin aduce colectiviştilor din Nazna, regiunea Mureş — Autonomă Maghiară însemnate venituri băneşti. În fotografie: în crescătoria de porci a gospodăriei.

Din experienţa noastră în creşterea porcilor

Sporuri mari de carne, cu cheltuieli reduse

Cu cîţiva ani în urmă gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din Traian-Sat, raionul Brăila, creştea un număr mic de porci, iar la îngrăşat nu punea decît scroafe reformate. Aproape toţi purceii erau vînduţi la înţărcare. Veniturile obţinute erau neînsemnate şi nu acopereau cheltuielile pe care le făceam cu creşterea porcilor. Anul trecut, organizaţia de partid a analizat felul cum contribuie sectorul zootehnic la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective. La şedinţa de analiză au fost invitaţi şi unii îngrijitori de porci. Din discuţiile purtate a reieşit că noi foloseam metode vechi de furajare, neeconomicoase. Totodată, s-a arătat că valorificarea porcilor la îngrăşare nu este rentabilă. La propunerea organizaţiei de partid adunarea generală a colectiviştilor a hotărît să se pună la îngrăşat o sută de porci din care 50 scroafe scoase la reformă. Pentru porcii îngrăşaţi şi vînduţi organizaţiilor de stat pe bază de contract, gospodăria a încasat 121.000 lei.

Pe baza sarcinilor trasate de organizaţia de partid consiliul de conducere şi îngrijitorii au analizat posibilităţile de reducere a cheltuielilor de producţie şi de creştere a eficienţei economice a fermei de porcine. Îmbunătăţirea rasei de porci a fost una dintre primele măsuri luate. Vierii din rasa Landrace au fost încrucişaţi cu scroafe din rasa Marele Alb. De la aceste scroafe obţinem cîte 10—16 purcei la o fătare. Între noii produşi şi cei de rasa Marele Alb este o mare deosebire. Produşii proveniţi din încrucişarea arătată cîntăresc la 4 luni peste 30 de kg, iar ceilalţi circa 25.

Învăţînd din experienţa gospodăriilor colective fruntaşe şi a gospodăriilor de stat, noi am organizat hrănirea porcilor pe categorii de vîrstă şi greutate. În fiecare grajd de porci am construit bazine pentru pregătirea hranei. O raţie se compune din 15 la sută şroturi, 30 la sută uruială de porumb, 30 la sută uruială de orz, 20 la sută tărîţe de grîu şi 5 la sută diferite săruri minerale şi nutreţuri de origină animală. La început udam bine amestecul cu apă şi apoi îl dădeam imediat în consum. Am făcut însă o analiză economică şi am constatat că consumul de furaje este prea mare faţă de sporul de carne de porc pe care îl obţinem. De aceea am introdus un nou sistem şi anume hrănirea cu furaje fermentate. Cum îl realizăm: punem amestecul de furaje într-un bazin, turnînd 10 l apă la 100 kg furaje amestecate. Menţinînd în bucătăria furajeră temperatura de 12—13 grade C, lăsăm ca amestecul să fermenteze toată noaptea. A doua zi îngrijitorii îl distribuie porcilor după categorii (celor pînă la 6 luni le dăm cîte 2—3 kg de amestec de concentrate pe zi, iar celor puşi la îngrăşat şi scroafelor cu purcei cîte 5—6 kg). Acest procedeu este cît se poate de economic. Pentru obţinerea unui porc de 120—140 kg, de exemplu, consumăm maximum 550 kg amestecuri de concentrate care ne costă cca 400 lei. Pentru îngrijirea porcilor pînă la această greutate îngrijitorului i se atribuie 3,80 zile-muncă. În total ne costă circa 500 de lei. Vînzînd porcii pe bază de contract, ne rămîne de la fiecare un venit de peste 600 lei. În timpul verii, cînd administrăm şi masa verde, consumul de concentrate scade şi mai mult.

Convingîndu-ne că este rentabilă această ramură de producţie, noi am hotărît ca în anul acesta să îngrăşăm un număr de 400 porci din care pentru 250 capete s-au şi încheiat contracte. Numai din creşterea porcilor, gospodăria va realiza un venit net de peste 249.000 lei.

NICOLAE TUDOSE
şeful fermei de porci de la G.A.C. „Gheorghe Doja" din Traian-Sat, raionul Brăila

Cînd munca de coordonare e slabă...

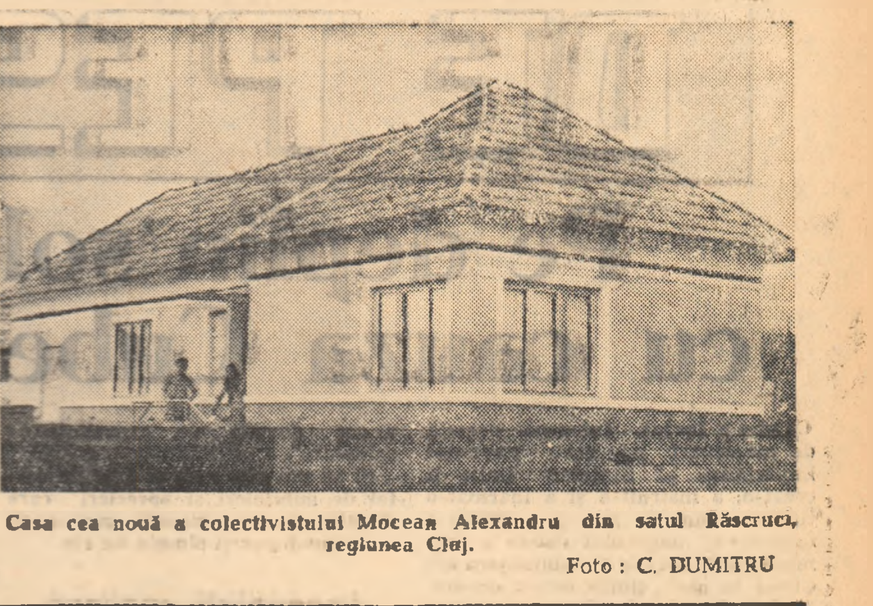
Pînă către sfîrşitul trimestrului întîi, îngrijitorii de porci de la G.A.S. Asan Aga au obţinut succese de seamă în întrecerea socialistă. Sporul mediu zilnic de creştere în greutate a depăşit pe cel planificat cu 52 de grame la tineretul porcin şi cu 84 grame la porcii puşi la îngrăşat. Ca urmare, în primul rînd a acestui fapt, gospodăria şi-a îndeplinit planul trimestrial de livrare a cărnii de porc în proporţie de 119 la sută.

Ce s-a întîmplat la sfîrşitul trimestrului? De ce treburile nu mai merg la fel de bine? Trebuie spus că îngrijitorii obţin şi astăzi sporuri peste cele planificate. Din păcate ei nu îngrijesc decît de 26 la sută din porcii prevăzuţi în plan. Deci, în momentul de faţă, numai un sfert din suprafaţa îngrăşătoriei este folosită.

Neavînd maternitate de scroafe, gospodăria primeşte de la alte unităţi — pe bază de repartiţie, întocmită de trust — materialul pe care-l creşte şi îl pune la îngrăşat. Trustul a repartizat pînă acum gospodăriei un număr de porci mult mai mic decît cel prevăzut în planul de producţie. Aceasta face ca, în ciuda marilor succese pe care le obţin îngrijitorii, planul producţiei de carne marfă să nu poată fi realizat şi de acum încolo.

Faptul că Trustul Gostat Bucureşti nu are în unităţile sale tineret porcin pentru a-l repartiza gospodăriilor care au sarcina de a îngrăşa porci reflectă o insuficientă muncă de perspectivă şi necoordonare, la scara trustului, a diferitelor etape ale procesului de producţie din unităţi.

Se pare că şi munca organizatorică a unor cadre care lucrează la Trust nu-i la nivelul cuvenit. Tovarăşul Dobrin Pîrvu, organizatorul de partid de la G.A.S. Mărculeşti, ne-a comunicat recent că unitatea în care munceşte a solicitat trustului să-i repartizeze cîţiva vieruşi. Cererea se putea rezolva fără dificultăţi, fapt care a şi determinat organele trustului să promită gospodăriei că-i va da vieruşii de care are nevoie. A trecut însă mult timp şi vieruşii nu au fost repartizaţi. Optzeci de scrofiţe ale gospodăriei au rămas nemontate. De precizat că aproape jumătate din ele au în jur de 100 de kg. Aceasta duce, se înţelege, la neîndeplinirea planului de purcei care va influenţa negativ, la rîndu-l, asupra planului producţiei de carne.

Casa cea nouă a colectivistului Mocean Alexandru din satul Răscruci, regiunea Cluj.

Foto: C. DUMITRU

Stroe Petre — tractoristul cu 2.000 de hantri

Era pe la începutul lui decembrie. Pămîntul era bun de lucru. Tractoriştii din grupa a IV-a de tractoare de la S.M.T. Ciulniţa, regiunea Bucureşti, lucrau de zor la executarea arăturilor adînci de toamnă pe ogoarele gospodăriei colective din satul Ghimpaţi. La o margine de tarla l-am întîlnit pe şeful grupei, mecanizatorul Stroe Petre, alimentîndu-şi tractorul.

— L-am dat gata şi pe cel de-al 5-lea peste cei 2.000 de hantri realizaţi în ăst an... Şi n-am făcut tractorului nici o reparaţie. În timp ce vorbea, adresîndu-se tov. Tudor Gheorghe, directorul staţiunii, Stroe mîngîia din priviri UTOS-ul care după atîţia hantri realizaţi părea ca şi nou, ieşit atunci din uzină.

— Bine, bine, harnic te ştim, însă vrem să ştim cum stăm şi cu calitatea — răspunse directorul şi porni pe tarla cu „brazdometrul" în mînă, înfingîndu-l ici şi colo în arătură. Aceasta s-a dovedit a fi bună.

De curînd, am stat mult de vorbă cu vrednicul mecanizator.

— Buna îngrijire a agregatului tractor-maşină mă ajută să nu am surprize în funcţionare — mi-a răspuns el. Trebuie să vă spun că a intrat în obiceiul meu şi al tovarăşilor din grupă ca în fiecare seară să facem tractoarelor întreţinerea zilnică. Şi încă ceva: timpul bun de lucru îl folosesc la maximum, eventualele mici revizii le fac atunci cînd timpul este nefavorabil executării lucrului în cîmp.

★

Din discuţia avută cu directorul staţiunii am aflat că din luna octombrie 1959 cînd Stroe a luat tractorul în primire, el nu a făcut acestuia (cu toate că potrivit normativului avea dreptul să-i facă 2 reparaţii generale) decît o singură îngrijire nr. 3. Ridicîndu-şi necontenit nivelul profesional el îşi repară singur tractorul şi maşinile agricole cu care lucrează. După cum se vede el nu este numai un simplu tractorist, ci şi un bun mecanic agricol. Anul trecut Stroe Petre a economisit în medie cîte 1,5 kg motorină la hantru şi piese de schimb şi materiale în valoare de circa 25.000 de lei, fiind cîştigătorul întrecerii socialiste organizate de comitetul sindicatului.

Ca urmare a frumoaselor succese obţinute în producţie, el a realizat un cîştig mediu lunar pe timpul campaniilor agricole de 2.300 lei, iar în lunile august şi octombrie a cîştigat şi mai mult: cîte aproape 3.000.

M-am interesat dacă colectiviştii din Ghimpaţi sînt mulţumiţi de el şi de grupa de tractorişti pe care o conduce. În această privinţă recoltele de 1.880 kg grîu, 2.250 kg. orz, 2.200 kg. porumb boabe, peste 1.500 kg floarea-soarelui în medie la ha dobîndite de colectiviştii de aici vorbesc de la sine despre calitatea lucrărilor executate.

...Pe Stroe l-am revăzut de curînd semănînd porumbul colectiviştilor din Ghimpaţi. Terenul ogorît din toamnă se lucra cu uşurinţă. Seminţele erau îngropate de semănătoarea 2-SPC-2 la adîncimea uniformă de 8—10 cm. Planul de producţie al campaniei de primăvară fusese realizat. Lucra în depăşire. Am stat de vorbă. Între altele, mi-a spus că şi-a terminat stagiul de candidat şi aşteaptă cu nerăbdare să fie primit în rîndul membrilor de partid.

— Aceasta mă obligă să lupt din răsputeri — mi-a spus el — pentru a nu pierde titlul de tractorist fruntaş pe care-l deţin la S.M.T. Ciulniţa încă din 1957, adică de cînd am venit aici de la S.M.T. Mihai Viteazu din Dobrogea. Sînt hotărît să realizez în 1961 un volum de lucrări cel puţin echivalent cu cel de anul trecut, iar recoltele pe care le va dobîndi gospodăria să depăşească pe cele din 1960.

I. LEŞEANU

Pentru folosirea pe larg a cultivatoarelor purtate în faţă

Cu toate că unităţile noastre agricole de stat sînt înzestrate cu un număr de cultivatoare purtate în faţă (CPF-4), aceste maşini au fost folosite anul trecut în mod sporadic. Mecanizatorii evitau folosirea cultivatoarelor CPF-4, datorită, îndeosebi faptului că le montau mai greu la tractor decît cultivatorul purtat în spate.

În acest an S.M.T.-urile şi G.A.S.-urile vor primi prin dotare numai cultivatoare CPF-4. Pentru ca ele să fie folosite pe scară largă, serviciul regional S.M.T. Ploieşti a organizat de curînd la S.M.T. Stîlpu un instructaj. La instructaj au participat toţi agronomii şi mecanicii şefi din S.M.T.-urile regiunii. Tov. ing. Gh. Murafa, din partea regiunii şi ing. Teodor Pătraşcu, mecanic şef al S.M.T. Stîlpu, au arătat pe larg atît avantajele cultivatorului purtat în faţă, cît şi felul cum trebuie el montat la tractor.

Demn de reţinut este faptul că dacă cultivatorul purtat în spate se montează ceva mai uşor decît cel purtat în faţă, acesta din urmă are însă mari avantaje în exploatare. Astfel, lucrul cu cultivatoarele CPF elimină folosirea a 2 oameni, mînuitorii de maşină, care pot fi folosiţi la alte munci în gospodărie. Cultivatorul purtat în faţă lucrează cu o mai mare productivitate datorită faptului că se poate folosi o viteză mai mare de înaintare a agregatului, iar tractoristul priveşte înainte, nu înapoi ca în cazul folosirii cultivatoarelor purtate în spate. Avînd centrul de rotaţie corespunzător cu axa cultivatorului, cultivatorul CPF se conduce mai uşor decît cultivatorul CPU. Cultivatorul CPF execută o lucrare calitativ mai bună şi datorită cuţitelor cu care este echipat. Prin folosirea cultivatoarelor CPF se înlătură complet cabrajul tractorului. Urma roţilor din spate ale tractorului este afînată prin 2 cuţite speciale. În sfîrşit, cultivatorul CPF permite executarea bună a prăşitului chiar cînd culturile au atins înălţimea de 1 m (praşila IV-a).

Deosebit de aceasta, cultivatorul CPF are avantajul că poate fi folosit în afară de cultivaţie totală şi prăşit, la efectuarea de brazde pentru culturile irigate, la muşuroitul cartofilor.

Cei prezenţi la instructaj au făcut apoi practic pe teren cîteva montări şi demontări ale cultivatorului CPF. Respectînd regulile prescrise de notiţa tehnică s-a constatat că atît montarea cît şi demontarea se face cu uşurinţă. De foarte mare însemnătate s-a arătat a fi faptul că în timpul lucrului să se verifice strîngerea şuruburilor, desfundarea cuţitelor, gresarea locurilor de ungere şi îndeosebi a roţilor de copiere.

Întorşi în unităţile lor, inginerii agronomi şi mecanici au instruit pe toţi mecanizatorii asupra lucrului cu cultivatoarele CPF-4.

Crescătorii de păsări îşi îndeplinesc angajamentele

Antrenaţi în întrecerea socialistă în cinstea aniversării partidului, muncitorii de la G.A.S. Cisnădie, regiunea Braşov, au reuşit să dea viaţă angajamentelor luate. Astfel, în primele 3 luni ale anului 1961, ei au reuşit să crească 11.600 pui faţă de 10.000 cît erau prevăzuţi în plan. Aplicarea unei furajări raţionale, complexe, şi îngrijirea corespunzătoare au făcut ca procentul de mortalitate să fie redus de la 15 la sută, cît este admis, la 3,6 la sută. În fruntea întrecerii s-au situat membrii de partid Augustin Dociu şi Ludovica Dociu care au ridicat productivitatea muncii în acest sector cu 100 la sută. Ei au îngrijit în loc de 2.400 de pui cît aveau norma, 4.800 de capete, îndeplinind în acelaşi timp planul de creştere în greutate a puilor.

FALOBA ACHIM
corespondent

Staţia de avertizare Băneasa comunică:

În oraşul Bucureşti şi în raioanele din jur, condiţiile climatice din ultimele zile au favorizat producerea de infecţii cu rapăn la măr şi păr. Pentru combaterea acestei boli trebuie executate stropiri cu începere de la 24 aprilie pînă la 29 aprilie a.c. Stropirile se vor executa cu Merfazin în concentraţie de 0,08% sau zeamă bordeleză în concentraţie de 0,5% pentru măr şi cu zeamă bordeleză în concentraţie de 0,5% pentru păr.

Nu se vor executa stropiri cu Merfazin la păr. Deoarece în această perioadă s-a semnalat şi atac de făinare este bine să se adauge şi sulf muiabil în concentraţie de 0,4%.

Căile sporirii rentabilităţii fermelor de porcine în gospodăriile colective

Creşterea şi îngrăşarea porcilor în gospodăriile agricole colective este una din îndeletnicirile cele mai rentabile care aduc venituri mari în tot cursul anului. De regulă de la fiecare scroafă furajată se pot obţine anual două şi chiar două fătări şi jumătate şi un număr mare de produşi. Datorită precocităţii porcinelor, adică posibilităţii lor de a ajunge la maturitate într-un timp scurt, prin organizarea îngrăşării se pot obţine anual cantităţi însemnate de carne de porc. Prin hrănirea raţională a porcilor se realizează sporuri ridicate de greutate vie cu un consum economic de furaje şi se reduc mult cheltuielile de producţie, datorită posibilităţilor mari de mecanizare şi raţionalizare a muncii. Toate acestea fac ca fermele de porcine să aducă gospodăriilor colective beneficii importante. Pentru a demonstra în condiţii concrete de producţie căile principale care duc la sporirea rentabilităţii fermelor de porcine, în articolul de faţă vom prezenta rezultatele obţinute în această direcţie de gospodăriile colective din Tîrzii, regiunea Iaşi, Hărman, regiunea Braşov şi Peciu Nou, regiunea Banat.

În scopul organizării mai raţionale a procesului de producţie, aceste unităţi au fost îndrumate şi sprijinite de cercetătorii Institutului nostru în ceea ce priveşte hrănirea animalelor, organizarea montei şi a fătărilor, retribuirea muncii, valorificarea producţiei şi procurarea de material de prăsilă ameliorator. În urma aplicării în parte a complexului de măsuri tehnico-organizatorice recomandat, procesul de producţie şi de muncă la gospodăriile sprijinite s-a îmbunătăţit, iar rezultatele obţinute au fost din ce în ce mai bune.

Dr. AL. POPA
şi ing. I. DINU
de la I.C.Z.

BENEFICIU DE PESTE 7 ORI MAI MARE

Gospodăria agricolă colectivă din Tîrzii, regiunea Iaşi, situată în zona carne-cereale, avea la sfîrşitul anului trecut la 100 ha o încărcătură de 18,7 capete porcine din care 5,5 scroafe din rasa Alb de carne. În urma îndrumărilor date, în anul 1960, alimentaţia porcinelor s-a îmbunătăţit faţă de anii anteriori prin introducerea în raţie de nutreţuri suculente şi masă verde, fapt care a contribuit la reducerea costului hranei cu circa 10 la sută pe unitatea nutritivă. Îmbunătăţirea condiţiilor de hrănire, îngrijire şi cazare în anul trecut, a influenţat în mod firesc asupra sporirii producţiei de purcei înţărcaţi. În acelaşi timp, producţia de carne obţinută pe cap de scroafă în 1960 a sporit faţă de 1959 cu aproape 50 la sută, ca urmare mai ales a măririi numărului de porci îngrăşaţi. Creşterea numărului de purcei înţărcaţi şi de porci îngrăşaţi a dus la sporirea producţiei de carne şi la folosirea mai economică a furajelor. Consumul de zile-muncă pentru fiecare 100 kg carne s-a redus. Venitul net (beneficiul) realizat, pe cap de scroafă, calculat la preţul de achiziţii şi contractări a crescut de la 110 lei în 1959, cînd gospodăria a valorificat purceii la înţărcare, la 781 lei în anul trecut, datorită îngrăşării unui număr mare de porci.

CÎTE 5,8 CAPETE PORCI GRAŞI DE FIECARE SCROAFĂ

La G.A.C. Hărman din regiunea Braşov, situată în zona lapte-legume (preorăşenească), numărul porcinelor la 100 ha, era la sfîrşitul anului 1960 de 48,7 capete, din care 8,3 scroafe din rasele Alb de Banat şi Landrace. Faţă de anii anteriori, hrănirea animalelor în 1960 a fost mult îmbunătăţită atît cantitativ cît şi calitativ. În timpul iernii pe lîngă furaje concentrate, gospodăria a mai administrat în hrana porcilor, cartofi însilozaţi, ştiuleţi de porumb însilozaţi şi lucernă însilozată în amestec cu uruieli, iar în timpul verii a folosit şi masa verde. De asemenea, raţia zilnică a fost completată tot timpul anului cu zer şi lapte smîntînit. Datorită folosirii acestui sistem de hrănire, consumul de concentrate pe cap de scroafă a scăzut la 1.044 kg anual, respectiv la 2,850 kg pe zi, ceea ce a contribuit în bună măsură la ieftinirea costului hranei. Prin organizarea judicioasă a montelor, ţinerea la zi a evidenţelor şi cointeresarea materială a îngrijitorilor, gospodăria a obţinut în anul 1960 de la fiecare scroafă, în medie, cîte 1,85 fătări. De asemenea, numărul purceilor înţărcaţi de fiecare scroafă a sporit. Faţă de 1957 cînd nu s-a organizat îngrăşarea porcilor, în anul 1960 gospodăria colectivă din Hărman a îngrăşat cîte 5,8 porci de fiecare scroafă, ceea ce a făcut ca producţia de carne pe cap de scroafă să crească de peste 4 ori, adică de la 191 kg la 842,9 kg carne.

Organizarea îngrăşării porcilor în gospodărie a dus, de asemenea, la o mai bună folosire a nutreţurilor, obţinîndu-se la 100 u.n. consumate 15,7 kg carne, faţă de numai 10,6 kg în 1957. În acelaşi timp, consumul de muncă pentru fiecare 100 kg carne obţinută a scăzut de peste 3 ori. Calculînd cheltuielile şi veniturile realizate din creşterea porcilor în anul 1957 gospodăria a înregistrat o pierdere de 504 lei pe cap de scroafă. În anul 1960, însă, ca urmare, a sporirii numărului de purcei înţărcaţi şi a îngrăşării lor, venitul net pe cap de scroafă se ridică la 1.313 lei. Ferma de porcine a obţinut astfel în anul 1960 o rentabilitate de 18 la sută faţă de anul 1957 cînd a avut pierderi.

366.700 LEI VENIT DIN ÎNGRĂŞAREA PORCILOR

Gospodăria agricolă colectivă Peciu Nou este situată în zona carne-cereale. Încărcătura la 100 ha era la sfîrşitul anului trecut de 30,1 capete porcine din care 4 scroafe din rasa Alb din Banat.

Şi la această gospodărie, furajarea porcilor a fost bună, fiind formată din sortimente de nutreţuri variate şi valoroase (uruieli de orz şi porumb, lapte smîntînit şi masă verde de leguminoase etc.). Raţiile porcilor au fost complete şi ieftine, costul unei u.n. fiind de 0,52—0,53 lei.

Datorită bunei îngrijiri şi hrăniri a animalelor, gospodăria a avut posibilitatea să crească şi să îngraşe în anul trecut un număr însemnat de animale. Procedînd astfel, colectiviştii din Peciu Nou au obţinut de la ferma de porcine un venit bănesc de 386.000 lei, din care 366.700 lei numai din livrarea către stat a porcilor graşi.

Ca urmare a bunei organizări a muncii (tabără de vară, hrănitoare automate, utilaj suficient) şi stabilirii unor indici de retribuire corespunzători cu producţia obţinută, consumul de muncă a scăzut în anul trecut faţă de 1959 cu circa 41 la sută. Datorită măsurilor tehnico-organizatorice aplicate, beneficiul pe cap de scroafă a crescut de la 2.000 lei în 1959, la 2.386 lei în 1960, iar rentabilitatea fermei a sporit de la 30 la 38,5 la sută.

În tabelul de mai jos înfăţişăm cei mai importanţi indicatori de producţie obţinuţi de cele 3 gospodării colective în sectorul porcin.

INDICATORI	U/M	G.A.C. TÎRZII 1959	G.A.C. TÎRZII 1960	G.A.C. HĂRMAN 1957	G.A.C. HĂRMAN 1960	G.A.C. PECIU NOU 1959	G.A.C. PECIU NOU 1960
SCROAFE LA 100 ha TEREN ARABIL	cap	5,2	5,5	4,7	8,3	3,8	4,0
PRODUCŢIA DE CARNE OBŢIN. PE CAP SCROAFĂ	kg	220,5	307,7	191,0	842,9	912,0	1052,0
PRODUCŢIA DE CARNE MARFĂ PE SCROAFĂ	"	111,2	285,0	84,0	589,4	880,0	1059,0
DIN CARE CARNE PORC ÎNGRĂŞAT	"	55,0	211,0	7,9	570,7	837,0	1036,0
PORCI ÎNGRĂŞAŢI LA O SCROAFĂ	cap	0,5	2,0	-	5,8	9,4	10,2
CARNE OBŢINUTĂ LA 100 UN	kg	12,4	13,7	10,6	15,7	12,8	15,2
CONSUM DE MUNCĂ LA 100 Kg CARNE	z.m.	12,8	10,9	22,2	6,9	11,6	6,8
VENIT NET PE SCROAFĂ	lei	110	781	-504	1313	2000	2386
RENTABILITATEA PE FERMĂ	%	5,1	30,0	-18,3	18,0	30,0	38,5

Dezvoltarea fermelor de porcine şi organizarea îngrăşării în G.A.C. asigură îmbinarea armonioasă a ramurilor de producţie şi duce la intensificarea producţiei agricole. Veniturile mari obţinute din creşterea şi de muncă şi aplicării unei hrăniri raţionale, a sporit atît producţia totală de carne cît şi cea marfă pe cap de scroafă, crescînd în acelaşi timp veniturile şi rentabilitatea fermelor de porcine. Deci una din principalele căi de sporire a rentabilităţii fermelor de porcine în G.A.C. este organizarea îngrăşării unui număr cît mai mare de porci, deoarece prin aceasta se reduce atît consumul de furaje cît şi consumul de zile-muncă pentru obţinerea a 100 kg carne.

O altă cale importantă de ridicare a rentabilităţii fermelor de porcine este organizarea unei alimentaţii raţionale cu nutreţuri ieftine şi valoroase.

Obţinerea de rezultate bune în producţie, în creşterea porcilor, depinde şi de priceperea şi experienţa îngrijitorilor şi mai ales de continuitatea lor în muncă. Astfel, la G.A.C. Hărman, tov. Nazarin Vasile, îngrijind cu multă atenţie lotul său de animale a realizat în anul 1960, peste 500 zile-muncă, înţărcînd cîte 15,3 purcei pe cap de scroafă şi obţinînd un spor de greutate vie totală de peste 6.100 kg la porcii supuşi îngrăşării.

Dezvoltarea fermelor de porcine şi organizarea îngrăşării în G.A.C. asigură îmbinarea armonioasă a ramurilor de producţie şi duce la intensificarea producţiei agricole. Veniturile mari obţinute din creşterea porcilor contribuie la dezvoltarea proprietăţii obşteşti, la mărirea valorii zilei-muncă, la întărirea economico-organizatorică a unităţilor respective.

Dacă analizăm rezultatele obţinute se constată că o dată cu sporirea numărului de purcei înţărcaţi şi de porci îngrăşaţi pe baza organizării raţionale a procesului de producţie

DE PESTE HOTARE

Pe deplin solidari cu cauza Cubei libere

Cuba a învins. Intreaga armată de mercenari pe care guvernul imperialist al Statelor Unite a creat-o, a instruit-o și a înarmat-o timp de luni de zile și a zvîrlit-o împotriva poporului cuban a fost nimicită de forțele revoluționare ale Cubei în mai puțin de 72 de ore. Vestea despre zdrobirea agresorilor a fost primită de oamenii cinstiți de pretutindeni cu satisfacție și bucurie. Toți prietenii păcii, întreaga omenire progresistă se bucură din toată inima de victoria Cubei libere și înfierează atacul banditesc dezlănțuit de mercenarii imperialiștilor.

Bucuriei cu care popoarele iubitoare de libertate salută și felicită poporul cuban i se alătură și bucuria poporului nostru. Vestea nimicirii bandelor contrarevoluționare care au atacat hoțește Cuba a fost salutată de masele populare din țara noastră printr-o adevărată revărsare a bucuriei, entuziasmului și totodată a sentimentelor de mînie împotriva agresorilor imperialiști. Pe tot cuprinsul țării, la orașe și sate, în fabrici și uzine, în instituții, în unitățile agricole socialiste, au avut loc manifestări însuflețite în cadrul cărora oamenii muncii au salutat cu bucurie victoria poporului cuban și au înfierat mîrșava agresiune imperialistă. Oamenii muncii, participanți la mitinguri și adunări, au dat glas indignării lor față de declarațiile amenințătoare la adresa Cubei și a cauzei păcii făcute de către reprezentanți ai S.U.A.

Prestigiul S. U. A. e mai scăzut ca oricînd

In rîndul cercurilor imperialiste, zdrobirea agresiunii împotriva Cubei a provocat derută și dezorientare. Imperialiștii sînt de-a dreptul furioși că lovitura îndreptată împotriva poporului cuban nu și-a atins țelul, că ea n-a făcut altceva decît să demaște și mai puternic în fața opiniei publice mondiale caracterul agresiv al politicii pe care o duc guvernanții S.U.A. Comentînd concluziile ce se desprind pentru S.U.A. din înfrîngerea agresiunii tîlhărești împotriva Cubei, ziarele din aproape toate țările lumii sînt unanime în aprecierea că în urma eșecului invaziei, prestigiul internațional, și așa destul de știrbit, al S.U.A. a suferit o grea lovitură. „Intr-o singură zi — scria, de pildă, zilele trecute, ziarul „Corriere della Sera" din Milano — prestigiul american s-a prăbușit mai jos decît în cei opt ani ai politicii lui Eisenhower". Un ziar din Viena „Kronenzeitung" aprecia că „Kennedy (președintele S.U.A. n.r.) a primit un dublu upercut: „un cosmonaut sovietic în cer și acum un Castro victorios în imediata vecinătate a Statelor Unite", iar ziarul „Figaro" din Franța sublinia într-un comentariu că „pe plan diplomatic consecințele sînt foarte grave pentru S.U.A". Chiar și presa americană este nevoită să constate și să sublinieze cît de mult a dăunat S.U.A. organizarea atacului împotriva Cubei. „Este tragic — a scris în această privință revista „New Statesman" — să fii nevoit să asiști cum președintele Kennedy și consilierii săi... își distrug în această aventură prestigiul. Poate și mai alarmant este faptul că în acest caz președintele Kennedy nu a dat dovadă de capacitate de orientare".

Și se pot cita sute și sute de astfel de sublinieri și aprecieri care denotă că organizatorii agresiunii s-au făcut pur și simplu de rîs.

Imperialiștii continuă să se agite

Intervenționiștii au fost înfrînți. Dar ei nu se cumințesc. Din S.U.A. sosesc vești care arată că imperialiștii nu intenționează să abandoneze planurile de sugrumare a republicii cubane. In diferite locuri din S.U.A. continuă recrutarea lepădăturilor contrarevoluționare care să fie trimise din nou într-o aventură împotriva poporului cuban. Din rîndul politicienilor reacționari și al marilor bogătași din S.U.A. se aud tot mai multe glasuri care cer ca Statele Unite să meargă pînă la capăt în sprijinirea contrarevoluționarilor zdrobiți. Chiar și președintele S.U.A. într-un discurs pe care l-a rostit zilele trecute a lăsat să se înțeleagă că Statele Unite ale Americii pot întreprinde o intervenție directă împotriva Cubei. Despre intențiile agresive ale cercurilor conducătoare americane vorbește și faptul că Kennedy a ținut să se întîlnească și să discute cu căpeteniile bandelor mercenare, că la Casa Albă s-au ținut și se țin o serie de consfătuiri secrete în care se urzesc planuri de atacare a Cubei. In același timp în zona Cubei continuă concentrarea demonstrativă a unor importante forțe ale marinei militare a S.U.A.

Cuba nu este singură

După cum se vede, guvernanții S.U.A. n-au învățat nimic din lecția pe care au primit-o din înfrîngerea agresiunii pe care au dezlănțuit-o împotriva Cubei. Ei continuă să se joace cu focul, punînd în joc pacea întregii lumi.

Dar, în cazul în care vor încerca din nou să atace Republica Cuba, mercenarii și stăpînii lor își vor primi răsplata binemeritată. In lupta sa dreaptă, Cuba nu este singură. Ea are milioane de prieteni în întreaga lume. In aceste zile în toate țările de pe glob continuă să se audă glasuri ferme care condamnă pregătirile bandițești ale imperialiștilor și iau apărarea cauzei drepte a poporului cuban.

De partea poporului cuban se află din toată inima țările lagărului socialist, în frunte cu puternica Uniune Sovietică. Textul pe care N. S. Hrușciov l-a adresat la 22 aprilie președintelui S.U.A. Kennedy, ca răspuns la scrisoarea acestuia din 18 aprilie, subliniază încă odată hotărîrea Uniunii Sovietice de a apăra cu fermitate cauza păcii și demască șubrezenia argumentelor cu care guvernul S.U.A. caută să-și justifice planurile sale agresive. Referindu-se la recentele declarații ale lui Kennedy despre dreptul pe care și-l asumă S.U.A. de a folosi forța militară pentru sugrumarea libertății popoarelor din țările ale căror rînduieli nu sînt pe placul guvernanților americani, N. S. Hrușciov spune, între altele, în răspunsul său: „... ce drept aveți dvs., ce drept are în general cineva, de a priva un popor de posibilitatea de a-și alege singur orînduirea socială și politică? Nu v-ați gîndit niciodată că și alte țări ar putea cere același lucru, ar putea declara că la dvs., în S.U.A., există o orînduire care generează război, se duce o politică imperialistă, o politică de amenințări și agresiune împotriva altor țări? Există toate temeiurile pentru asemenea învinuiri. Și dacă s-ar porni de la considerentele proclamate acum de dvs., s-ar putea cere schimbarea rînduielilor interne din Statele Unite. După cum știți — adaugă N. S. Hrușciov — noi nu vom porni pe această cale. Sîntem partizanii coexistenței pașnice a tuturor statelor și ai neamestecului în treburile interne ale altor țări".

Referindu-se la sensul apelului pe care i l-a adresat lui Kennedy, N. S. Hrușciov subliniază că „dacă datoria fiecărui stat și a conducătorilor lui este, în vremurile noastre mai mult decît oricînd, de a nu îngădui acțiuni capabile să primejduiască pacea generală, acest lucru este cu atît mai valabil pentru conducătorii marilor puteri".

In răspunsul său, șeful guvernului sovietic subliniază că poziția guvernului U.R.S.S. în problemele internaționale rămîne neschimbată. „Vrem — spune N. S. Hrușciov — să ne organizăm relațiile cu S.U.A. astfel încît Uniunea Sovietică și Statele Unite — cele mai puternice state din lume — să nu zăngăne armele, să nu pună pe primul plan superioritatea lor militară sau economică, deoarece aceasta nu ar duce la îmbunătățirea situației internaționale, ci la agravarea ei. Dorim în mod sincer să ne înțelegem cu dvs., și cu celelalte țări în problema dezarmării, precum și în alte probleme a căror soluționare ar contribui la asigurarea coexistenței pașnice, la respectarea reală a voinței popoarelor și la neamestecul în treburile lor interne".

Răspunsul lui N. S. Hrușciov adresat președintelui Kennedy demonstrează încă odată înțelepciunea și sinceritatea cu care Uniunea Sovietică acționează în problemele internaționale. El este menit să tempereze pe ațîțătorii la război și să insufle noi puteri forțelor păcii și coexistenței pașnice.

Rebeliunea militară din Algeria

Sîmbătă 22 aprilie, elemente militare împinse de generali în retragere au încercuit sediile instituțiilor din Alger, capitala Algeriei, împiedicînd comunicațiile între Alger și Franța. Ocupînd postul de radio Alger, rebelii au anunțat că armata a preluat puterea în Algeria și în Sahara și că „comandamentul militar" a instaurat în Algeria starea de asediu. Comandamentul rebelilor este alcătuit din generalii Challe, Salan, Jouhaud și Zeller, toți puși în slujba cercurilor colonialiste. Trecînd în întregime toate atribuțiile autorităților civile din Algeria în mîinile autorităților militare, „comandamentul militar" a dat ordine pentru formarea unui tribunal militar care urmează să judece pe toți cei „care au participat direct la părăsirea Algeriei și Saharei", adică pe toți cei care se pronunță împotriva politicii ultracolonialiste a „Algeriei franceze". La Alger au fost împărțite arme elementelor ultracolonialiste, fasciste, și totodată un convoi al Legiunii străine a fost trimis să ocupe Oranul, cel de-al doilea oraș mare din Algeria. Ultimele știri arată că după garnizoana din Alger s-a alăturat rebelilor și garnizoana din Oran și apoi a fost ocupat de rebeli și orașul Constantine. Ziarele din Paris au anunțat că sub presiunea grupărilor de extremă dreaptă generalul Pouilly, comandantul corpului de armată din Oran, care a refuzat să se alăture rebelilor, a fost nevoit să părăsească în grabă acest oraș cu mai mulți ofițeri, mutîndu-și statul major în regiunea orașului algerian Tlemcen. „Comandamentul militar" al rebelilor a încredințat puterea în Oran colonelului Argoult, fost locțiitor al faimosului general Massu, participant la puciul militar fascist care a avut loc în Algeria la 13 mai 1958.

Acțiunile ultracolonialiștilor în Algeria au constituit obiectul ședinței Consiliului de Miniștri al Franței din după amiaza zilei de 22 aprilie. După această ședință care a avut loc sub președinția generalului De Gaulle, s-a dat un comunicat în care se spune că Consiliul de Miniștri a hotărît decretarea stării excepționale și trimiterea generalilor rebeli în fața tribunalelor militare franceze. Intr-o altă ședință, ținută în ziua de 23 aprilie, guvernul francez a adoptat, deși cu mare întîrziere, hotărîrea de a efectua „operațiuni de verificare" în rîndurile cercurilor ultracolonialiste din metropolă. Astfel, la Paris și în departamentul Sena se fac percheziții în masă la persoanele care aparțin diferitelor organizații de extremă dreaptă și colonialiste. Unitățile trupelor franceze de pe teritoriul metropolei au fost aduse în stare de luptă. Președintele De Gaulle i-a primit pe primul ministru Debré și pe președinții Senatului și Adunării Naționale. Au loc consfătuiri ale forurilor care răspund de securitatea externă și internă a statului.

Rebeliunea militară din Algeria se împletește cu acțiunile teroriste pe care cercurile ultracolonialiste din Franța le-au întreprins în toată regiunea Parisului. In cursul nopții de 22 spre 23 aprilie a explodat o bombă în subsolul aerogării Orly din Paris, care a omorît un membru al personalului aerogării și a provocat mari stricăciuni. Teroriștii au făcut să explodeze bombe și în primăriile din Neuilly și Courbevoie; de asemenea, la gara Lyon, gara Austerlitz și localitatea Bayonne — exploziile bombelor au rănit mai multe persoane. Atentatele teroriștilor din Franța fac parte dintr-un plan stabilit cu generalii rebeli din Alger, ele avînd scopul de a crea în metropolă un sentiment de nesiguranță, de panică, în rîndurile populației.

Drumul reacțiunii va fi barat

Rebeliunea din Algeria și acțiunile teroriste din Franța — operă a cercurilor ultracolonialiste și organizațiilor de extremă dreaptă — sînt întîmpinate de poporul Franței cu hotărîrea fermă de a da o ripostă imediată colonialiștilor. Ziarul „L'Humanite" a publicat apelul pe care Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez, l-a adresat tuturor organizațiilor democratice, apel prin care Partidul Comunist Francez cheamă pe toți muncitorii, pe toți democrații la o ripostă hotărîtă și imediată, la o acțiune unită pentru a cere destituirea și pedepsirea severă a instigatorilor și autorilor rebeliunii din Algeria.

Un singur demonstrant și nici acela american

Intr-una din zilele în care poporul cuban lupta cu arma în mînă pentru apărarea țării sale de invazia mercenarilor instruiți și înarmați de imperialiștii americani, cîțiva agenți ai cercurilor monopoliste s-au gîndit să organizeze o demonstrație în fața clădirii Ambasadei sovietice din Washington. Potrivit intenției autorilor, demonstrația urma să arate că poporul american ar fi chipurile împotriva sprijinirii Cubei de către Uniunea Sovietică. Zis și făcut. Agenții au intrat în acțiune și — cum de la astfel de „evenimente" nu e cazul să lipsească presa americană — au fost anunțate ziarele, radioul și televiziunea. In dimineața zilei respective, la ora 10,45, agenția Associated Press a transmis un scurt comunicat „pentru înștiințarea redactorilor de ziare" în care se spunea că exact peste o oră va avea loc în fața ambasadei sovietice demonstrația amintită. Și la fața locului au sosit 30 de corespondenți ai ziarelor și posturilor de radio și televiziune americane, gata pregătiți pentru a relata „evenimentul".

Numai că organizatorii „demonstrației" și stăpînii lor n-au ținut seama că una este ceea ce gîndesc ei, și cu totul alta ceea ce gîndește în realitate poporul american. Fiindcă ziariștii americani care se pregăteau să verse un nou torent de calomnii și minciuni împotriva Uniunii Sovietice și-au pierdut vremea de pomană. A sosit momentul anunțat pentru începerea „demonstrației", a trecut, dar demonstranții nu-și mai făceau apariția. În sfîrșit, la ora 12,30, cînd cei 30 de corespondenți începuseră să-și piardă răbdarea, în apropierea ambasadei sovietice a apărut un tînăr ducînd pe umăr șapte pancarte cu lozinci antisovietice. El a declarat reporterilor nerăbdători, care l-au asaltat cu întrebări, că se numește Iozsef Pohs și că este un așa-zis „luptător pentru libertatea Ungariei", adică este unul din lepădăturile care au fugit de mînia poporului din R. P. Ungară și s-au aciuat prin Statele Unite ale Americii.

— Dar unde este demonstrația? l-au întrebat corespondenții pe pretinsul „luptător".

Pohs a răspuns că așteaptă să sosească alți patru tovarăși de-ai lui.

— Deocamdată, a adăugat el, nimeni nu a mai promis că va veni.

A mai trecut o oră și într-adevăr n-a mai apărut nici un demonstrant. Dezorientat, Pohs a început să dea interviuri individuale, fiecărui reporter.

În acest mod s-a încheiat încercarea reacționarilor de a demonstra „indignarea poporului american". Nici un american nu a vrut să participe la această acțiune provocatoare. În schimb la New York și în alte orașe americane au avut loc în aceste zile demonstrații la care au participat mii de persoane și prin care poporul american și-a manifestat împotrivirea față de agresiunea contra Cubei, indignarea și dezaprobarea față de politica de provocări și amenințări a guvernanților S.U.A.

Irigații pe baze științifice

(Urmare din pag. 1)

irigații raționale și menținerii solului în condiții optime de fertilitate.

La noi, metoda determinării umidității solului în laborator a fost practicată pînă acum la stațiunile agricole experimentale și numai în cîteva G. A. S.-uri. Anul acesta D.G.I.F.C.A. din Ministerul Agriculturii a luat măsuri pentru extinderea metodei determinării umidității din sol pe cale de laborator în cît mai multe unități agricole de stat și cooperatiste, antrenînd în această acțiune îndeosebi stațiunile agricole experimentale. Astfel, în regiunea Galați, pe baza indicației date s-a trecut la organizarea recoltării probelor de sol din gospodării cu scopul de a se determina umiditatea pe baza căreia să se emită apoi prognoza privind udările la diferitele culturi. In această privință merită evidențiat exemplul cercetătorilor stațiunii experimentale I.C.A.R. Chiscani, care au răspuns cu dragoste acestei solicitări întocmind un grafic pe baza căruia se recoltează, deocamdată din zece în zece zile, probe din G.A.S.-urile regiunii, iar în laboratorul stațiunii se determină umiditatea solului.

Prima campanie a fost efectuată pînă la începutul lunii acesteia; s-a reușit ca operațiunile de recoltare a probelor de sol și determinare în laborator să se efectueze în două zile; în ziua a treia, stațiunea experimentală I.C.A.R. Chiscani și unitățile interesate (O.R.I.F. Galați, Trustul regional Gostat și gospodăriile respective) au stabilit de comun acord prognoza respectivă. S-a constatat că este absolut necesar să se cunoască la fiecare gospodărie pe trupurile respective amenajate pentru irigații, constantele hidrofizice: capacitatea de cîmp și coeficientul de ofilire pentru a se preciza cu toată exactitatea mărimea normei de udare și timpul cînd să se administreze udarea.

Cercetătorii stațiunii I.C.A.R. Chiscani au trecut la o acțiune susținută pentru determinarea capacității de cîmp și a coeficientului de ofilire. Pe baza unui plan bine stabilit, aceste determinări au fost efectuate pînă în prezent în majoritatea gospodăriilor agricole de stat. Intreaga aparatură a stațiunii (sonde, capsule, rame etc.) a fost adusă în această perioadă în gospodării unde, sub îndrumarea directă a cercetătorilor se fac determinările amintite. Laboratorul stațiunii va lucra continuu dînd rezultatul final necesar obținerii datelor pe baza cărora să se poată efectua o irigare științifică.

Mai tîrziu, în perioada cînd se vor efectua udări, planul de acțiune al stațiunii prevede ca pe alocuri să se verifice prin sondaj mărimea normei administrată la udare față de cea calculată, reușindu-se astfel să se păstreze în sol o umiditate optimă care să permită plantelor să se dezvolte în bune condiții. Bineînțeles că în perioadele de vîrf cînd se vor aplica udări, determinarea umidității urmează să se efectueze de către cercetătorii stațiunii la intervale de timp mai mici decît în prezent pentru fiecare cultură în parte — avîndu-se în vedere totodată și diferitele particularități de sol ale suprafeței respective amenajate. În felul acesta se va reuși să se dea prognoza exactă pentru fiecare unitate în parte și să se aplice o irigație cît mai rațională.

Pentru aceste perioade de vîrf este necesar însă ca fiecare gospodărie agricolă de stat din regiunea Galați să fie dotată din timp cu sonde necesare pentru recoltarea probelor și cu capsule, avîndu-se în vedere mai ales numărul mare de probe de sol care se vor lua. La rîndul lor, gospodăriile de stat, Trustul regional Gostat și O.R.I.F. Galați sînt datoare să-i sprijine îndeaproape pe cercetătorii stațiunii Chiscani pentru a duce la bun sfîrșit această acțiune de mare însemnătate pentru ridicarea producției la hectar.

★

Inițiativa luată de cercetătorii stațiunii experimentale Chiscani trebuie urmată și în alte regiuni ale țării. În această privință un ajutor substanțial pot și trebuie să-l aducă stațiunile experimentale ale diferitelor institute, stațiuni care dispun de laboratoare și utilajul necesar. Recomandăm, de asemenea, O.R.I.F.-urilor și Trusturilor Gostat să solicite în această campanie și ajutorul laboratoarelor regionale agrochimice, al celor de la Institutele Agronomice etc. în aplicarea unei irigații cît mai raționale.

Cu sprijinul specialiștilor se va putea urmări dinamica apei în sol, reușindu-se astfel să se determine cu precizie momentul cel mai potrivit pentru începerea udărilor și norma de udat și să se aplice o irigare pe baze științifice.

SPORT

Aspecte din actvitatea sportivă de masă în comunele și satele raionului Lăpuș

Pînă mai anii trecuți, în comunele și satele din raionul Lăpuș, regiunea Maramureș, activitatea sportivă de masă se desfășura în mod sporadic, neorganizat, și desigur că și rezultatele erau nesatisfăcătoare. Deși tinerii țărani muncitori erau dornici să se întreacă pe terenurile de sport, să desfășoare o activitate permanentă, numărul competițiilor era foarte mic, iar în unele comune nu erau asigurate nici condițiile necesare: respectiv baze sportive, echipament și material sportiv. Acest lucru se datora și faptului că membrii consiliilor de conducere ale asociațiilor sportive nu desfășurau o activitate organizată, pe baza unui plan, iar în unele comune nu existau nici asociații sportive care să se ocupe de buna organizare a competițiilor.

Iată însă, că această situație nemulțumitoare s-a schimbat în mai toate comunele din raionul Lăpuș. Acum se poate vorbi și aici despre o activitate sportivă de masă mai intensă. Această schimbare în bine s-a produs, — așa cum ne spunea tov. **Gheorghe Anca,** tehnician la consiliul raional U.C.F.S., — o dată cu reorganizarea tuturor asociațiilor sportive sătești, în ale căror consilii de conducere au fost aleși activiști care îndrăgesc sportul și care sînt dornici să contribuie la dezvoltarea și buna desfășurare a activității sportive. O altă măsură a fost crearea de noi asociații sportive în comunele unde nu existau. Astfel, în prezent, în raionul Lăpuș activează 38 de asociații sportive, dintre care 8 au fost create anul trecut. Printre acestea se numără: Avîntul-Cetățele, Viitorul-Rușor, Țibleșul-G.A.C. Suciul de Sus etc. Majoritatea asociațiilor sportive au terenuri de sport, sînt dotate cu materiale și echipament sportiv și primesc un sprijin deosebit din partea conducerilor gospodăriilor agricole de stat și colective.

Acum, în fiecare duminică, pe terenurile de sport din satele și comunele raionului Lăpuș au loc diferite concursuri și competiții cu caracter local sau raional, la care participă numeroși tineri. De o deosebită popularitate se bucură disciplinele: volei, atletism, fotbal, oină și șah. În unele comune s-a introdus de scurtă vreme și jocul de handbal în 7, de pildă la Rohia, Libotin, Tg. Lăpuș. Un număr însemnat de tineri au participat anul trecut la a doua ediție a „Cupei Agriculturii" ca și la Spartachiada de iarnă, care s-a încheiat recent, obținînd rezultate remarcabile.

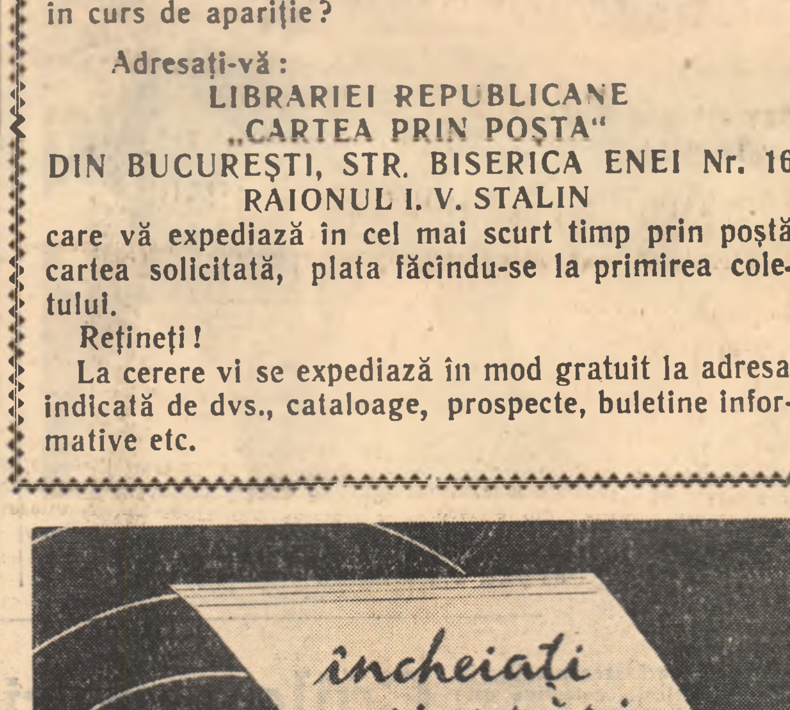
Dintre asociațiile sportive din mediul sătesc, o frumoasă activitate desfășoară asociația „Viitorul"-G.A.C. Copalnic Mănăștur, care numără 270 membri înscriși în U.C.F.S. Această asociație are echipă de fotbal care participă la campionatul raional, echipe de volei, șah, oină, tenis de masă. Membrii asociației sportive amintite au la dispoziție un teren de fotbal, un teren de volei, pistă pentru alergări, gropi pentru sărituri, un club, la care se organizează zilnic întreceri la tenis de masă și șah. Printre asociațiile sportive fruntașe, mai pot fi menționate cele din Rohia, Cernești, Rușor, Lubotin etc.

Mai sînt însă și asociații sportive, care, deși au condiții, totuși desfășoară o activitate foarte slabă, cum este de exemplu „Recoltă"-G.A.C. Coroiciu. Aceasta este dotată cu echipament și material sportiv, are un teren de sport, însă desfășoară o activitate sporadică, cu rezultate care lasă de dorit. Aici se impune reorganizarea consiliului de conducere, care este lipsit de inițiativă și dragoste pentru activitatea sportivă.

În ultimul timp, o preocupare de seamă a asociațiilor sportive a fost reamenajarea și înfrumusețarea bazelor sportive, acțiune care a început în mai toate comunele și satele din raion. Este interesant de arătat că la Copalnic Mănăștur se va amenaja anul acesta o bază sportivă complexă, care va cuprinde un teren de fotbal, pistă de alergări, poligon de tir, pistă pentru popice, porticuri de gimnastică etc.

În încheiere, menționăm că tinerii din comunele și satele raionului Lăpuș se pregătesc acum pentru întrecerile din cadrul „Concursului cultural-sportiv" și, de asemenea, vor participa la o serie de competiții organizate în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Intreprinderile și Instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"